Confirmarea Cuvîntului Său
(Bestätigung Seines Wortes)
Jeffersonville, Indiana, SUA
16. august 1964

Noi rămînem în picioare şi ne aplecăm capetele.

Doamne Isuse, noi îţi sîntem aşa de mulţumitori pentru prioritatea de a ne putea strînge în dimineaţa aceasta în casa Ta, în prezenţa Ta. Totul Îţi aparţine, o Doamne. Noi ne predăm Ţie acum şi sîntem într-o aşteptare mare, ca Tu să salvezi în acest serviciu divin pe acei care mai sînt fără Hristos, să-i vindeci pe bolnavi şi să-i binecuvîntezi pe sfinţi. Îngăduie aceasta, Doamne. Noi vrem să ne aplecăm capetele în smerenie şi să Te proslăvim pentru ceea ce ai făcut în ziua aceasta. Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin! Puteţi să luaţi loc.

Eu sînt mulţumitor pentru prioritatea de a fi azi din nou aici şi totodată pentru voi toţi care aţi venit să auziţi mesajul acesta. Eu ştiu că voi nu aţi venit să mă vedeţi sau să mă auziţi pe mine. Voi aţi venit să-L întîlniţi pe Domnul Isus. Eu sînt plin de speranţă că El vă va dărui dorinţa inimilor voastre.

Eu sînt întotdeauna bucuros cînd pot să mă duc cu fraţii la vînătoare şi pot să mă relaxez puţin. Domnul îmi arătase într-o vedenie că voi vîna un caribu (lopătar nord-american) ale cărui coarne vor fi de 42 de inch şi un urs Grysli gri-auriu. Eu am povestit celor doi fraţi, fratele Suthwick şi fratele Byskal, despre această vedenie în care văzusem o mînă mică cu o ruletă care măsura coarnele unui caribu.

Cînd am păşit acolo peste munţi, bucurîndu-ne în Domnul, am văzut un animal în depărtare. Eu i-am zis lui Byskal care stătea lîngă mine: „Acolo este animalul.“ El luase binoclul şi a spus: „Este un caribu masculin şi mare.“ Eu nu împuşcasem mai înainte niciodată un caribu. Totul a fost aşa cum mi se arătase în vedenie, însă numai bărbatul cu cămaşa colorată lipsea. Dar curînd Eddi Byskal, a cărui soţie este astăzi aici, a căzut în apă şi a trebuit să-şi schimbe hainele. El s-a îmbrăcat cu o cămaşă în carouri, aşa cum mi se arătase. După ce împuşcasem acel caribu, fratele Suthwick mi-a zis: „Coarnele par mai mari decît 42 de inch.“ Însă eu am zis: „Sînt 42 de inch.“ Apoi el a mai zis: „Pe baza celor povestite de tine, vei împuşca şi un urs Grysli gri-argintiu, înainte de a ne întoarce.“ Eu am zis: „Aşa este. Aceasta este ‚Aşa vorbeşte Domnul'.“ El a răspuns: „Frate Branham, de unde să vină ursul? În zona aceasta nu se află urşi. În lung şi în lat nu este aici urmă de ei.“ Eu am răspuns: „Domnul mai este încă Iehova-Jireh.“ Domnul poate să pregătească. EL poate să cheme veveriţe în viaţă EL poate să cheme un berbec în viaţă. Tot aşa El poate crea un urs. În timp ce transportam caribu în jos, eu i-am zis fratelui Suthwick: „Eu cred că tu te mai îndoieşti încă.“ El a răspuns: „Frate Branham, fratele meu are epilepsie de mulţi ani. Deja la prima noastră întîlnire mi-ai spus exact cum arată fratele meu. Cum aş putea să mă îndoiesc acum, după ce a avut loc vindecarea şi eliberarea, conform vedeniei pe care ţi-a dat-o Domnul?“ Eu am zis: „Frate Suthwick, eu nu ştiu de unde va veni ursul, însă niciodată nu s-a întîmplat ca o vedenie să nu se împlinească. Dumnezeu îmi va dărui ursul înainte de întîlnirea cu fraţii ceilalţi.“ Cînd am fost aproape de sfîrşitul drumului nostru, el a spus: „Ursul cel bătrîn ar trebui să apară în curînd.“ Eu am zis: „Nu fii îngrijorat, el va fi undeva pe aproape.“ El a răspuns: „Eu pot să văd toată regiunea.“ Eu am spus din nou: „Eu totuşi privesc înspre făgăduinţa pe care mi-a dat-o El.“ Eu am continuat: „Frate Suthwick, ce vezi acolo?“ El a răspuns: „Într-adevăr, un urs mare gri-argintiu.“ Eu l-am împuşcat de la o distanţă de ca. 500 de metri cu o puşcă mică. Conform vedeniei l-am împuşcat direct în inimă şi astfel se împlinise totul.

Acum doresc să-i salut pe toți, dar mai ales pe cei din alte localități. Eu îi rog pe fratele şi sora Jackson din Africa de Sud să se ridice în picioare. Noi ne bucurăm că vă avem în mijlocul nostru. Domnul să vă binecuvînteze. Noi ne vom ruga azi pentru cei bolnavi. Dacă aş putea, aş ceda un scurt timp fiecărui predicator, ca să predice aici. Noi sîntem aşa de bucuroşi că vă vedem pe toți aici. Eu mă gîndesc la credincioşia voastră, voi care veniți din depărtare pentru a auzi de Domnul Isus; şi la încrederea voastră că El va asculta rugăciunile mele.

Acum cîteva minute am vorbit cu o mamă care era cu inima mîhnită. Ea face parte din această comunitate. Cînd am vrut să zic ceva către femeia aceasta, a venit aceeaşi lumină pe care o vedeți pe tablou. Apoi îi trecuse totul. Ea a plecat cu bucurie.

Noi sîntem aşa de bucuroşi că în epoca aceasta schimbătoare în care nu-ți poți pune încrederea în ceva, să avem totuşi o împărăție neschimbătoare şi nepieritoare. Credința noastră nu se bazează pe stînca Gibraltar, ci este ancorată în Stînca veşniciei, în Isus Hristos, în Stînca nemişcătoare a mîntuirii.

Este astăzi aici dr. L. Vayle? Atunci ridică mîna! Eu doresc numai ca tu să introduci prezentarea descoperirii despre sămînța şarpelui în prima epocă a Bisericii (Efes). Nimeni nu poate obiecta ceva împotriva descoperirii sămînței şarpelui, pentru că ieri Domnul mi-a transmis-o încă o dată, însărcinîndu-mă cu aceasta.

Cum primesc eu un mesaj? Mai întîi se mişcă ceva. După ce ştiu că este de la Dumnezeu, urmăresc acest gînd prin Scriptură. Niciodată nu am probleme că nu ar fi corect. Totul corespunde de la Genesa pînă la Apocalipsa, indiferent ce ar spune oamenii despre aceasta. De la descoperirea peceților a fost confirmat mai mult. Acesta a fost un timp decisiv. Domnul să vă binecuvînteze pe toți în timp ce ne adîncim aici în Cuvînt. Doresc să citim două texte. Unul din Mar. 5, 21-43 şi 1 Împ. 10, 1-3. Noi vrem să ne ridicăm.

„După ce a trecut Isus iarăş de cealaltă parte, cu corabia, s-a adunat mult norod în jurul Lui. El stătea lîngă mare. Atunci a venit unul din fruntaşii sinagogii, numit Iair. Cum L-a văzut, fruntaşul s-a aruncat la picioarele Lui, şi I-a făcut următoarea rugăminte stăruitoare: ‚Fetița mea trage să moară; rogu-Te, vino de-Ți pune mînile peste ea, ca să se facă sănătoasă şi să trăiască.' Isus a plecat împreună cu el. Şi după El mergea mult norod şi-L îmbulzea. Şi era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sînge. Ea suferise mult de la mulți doftori; cheltuise tot ce avea, şi nu simțise nici o uşurare; ba încă îi era mai rău. A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime, şi s-a atins de haina Lui. Căci îşi zice ea: ‚Dacă aş putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.' Şi îndată, a secat izvorul sîngelui ei. Şi a simțit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală. Isus a cunoscut îndată că o putere ieşise din El; şi întorcîndu-Se spre mulțime, a zis: ‚Cine s-a atins de hainele Mele?' Ucenicii I-au zis: ‚Vezi că mulțimea Te îmbulzeşte, şi mai zici: ‚Cine s-a atins de Mine?' El se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta. Femeea, înfricoşată şi tremurînd, căci ştia ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele Lui, şi I-a spus tot adevărul. Dar Isus i-a zis: ‚Fiică, credința ta te-a mîntuit; du-te în pace, şi fii tămăduită de boala ta.' Pe cînd vorbea El încă, iată că vin nişte oameni de la fruntaşul sinagogii, cari-i spun: ‚Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învățătorul?' Dar Isus, fără să țină seamă de cuvintele acestea, a zis fruntaşului sinagogii: ‚Nu te teme, crede numai!' Şi n-a îngăduit nimănui să-L însoțească, afară de Petru, Iacov şi Ioan, fratele lui Iacov. Au ajuns la casa fruntaşului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă, şi pe unii care plîngeau şi se tînguiau mult. A intrat înlăuntru, şi le-a zis: ‚Pentru ce faceți atîta zarvă, şi pentru ce plîngeți? Copila n-a murit, ci doarme.' Ei îşi băteau joc de El. Atunci după ce i-a scos afară pe toți, a luat cu El pe tatăl copilei, pe mama ei, şi pe cei care-L însoțiseră, şi a intrat acolo unde zăcea copila. A apucat-o de mînă, şi i-a zis: ‚Talita cumi', care tălmăcit, înseamnă: ‚Fetițo, scoală-te, îți zic!' Îndată fetița s-a sculat, şi a început să umble; căci era de

doisprezece ani. Ei au rămas încremeniți. Isus le-a poruncit cu tărie să nu ştie nimeni lucrul acesta; şi a zis să dea de mîncare fetiței.“

Acum citim textul din 1. Împ.:

„Împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, în ce priveşte slava Domnului şi a venit să-l încerce prin întrebări grele. A sosit la Ierusalim cu un alai foarte mare, şi cu cămile care aduceau mirodenii, aur foarte mult, şi pietre scumpe. S-a dus la Solomon şi i-a spus tot ce avea pe inimă. Solomon i-a răspuns la toate întrebările, şi n-a fost nimic, pe care împăratul să nu fi ştiut să i-l lămurească.“

Noi vrem să ne rugăm.

Doamne Isuse, cînd am citit aceste relatări biblice, inimile noastre au sărit de bucurie pentru că noi ştim că Tu eşti Dumnezeu şi nu Te schimbi niciodată. TU rămîi Dumnezeu pe veci. Noi Te rugăm, o, Dumnezeule, dă-ne astăzi tîlcuirea Scripturii pe care ne-ai pregătit-o şi lasă-ne să recunoaştem cum stăm noi înaintea Ta. Fie ca Duhul Sfînt să fie lucrător în mijlocul nostru, să deosebească gîndurile inimilor; să nu mai rămînă nimic ce tulbură bucuria inimilor noastre, ci bucuria noastră să fie deplină şi să putem spune ca cei din Emaus: „Nu au ars inimile noastre, cînd a vorbit El pe drum cu noi?“ TU rămîi pentru totdeauna Dumnezeu. Noi sîntem adunați precum copiii Tăi flămînzi, pentru că este scris: *„Omul nu trăieşte numai cu pîine, ci din fiecare Cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu.“* Doamne, binecuvîntează-i pe toți care sînt adunați aici. Mulți au venit sute şi mii de km. Noi ne rugăm ca dorințele inimilor lor să fie satisfăcute cu bunătate, milă şi har de la Dumnezeu cînd se vor întoarce acasă. Noi ne rugăm pentru toate în Numele lui Isus. Amin!

Ca temă am ales cele trei cuvinte: „Confirmarea Cuvîntului Său.“ În 1. Tes. 5, 21 citim: *„Ci cercetați toate lucrurile, şi păstrați ce este bun.“* Dacă este pus ceva sub cercetare atunci se arată dacă este corect sau greşit. Dacă este pus ceva sub semnul întrebării, atunci ar trebui verificat dacă este autentic. După ce s-a dovedit ca adevărat, țineți tare de aceasta. Cu alte cuvinte: cuprindeți-o şi nu o mai lăsați. Țineți-o tare ca să nu vă mai fie smulsă. Țineți tare la ceea ce este bun după ce a fost dovedit ca adevărat. Tot ce nu a fost dovedit ca adevărat să o lăsați repede şi să vă distanțați de aceasta. Să nu rețineți niciodată ceva greşit. Este posibil ca unii creştini buni, să țină cîteodată de lucruri greşite şi să creadă că sînt corecte. Însă totul ar trebui verificat şi dovedit, dacă este corect sau greşit. Aceasta este datoria noastră a tuturora, care stăm în aşteptarea intrării cu Isus în Împărăția Sa. Datoria unui predicator este de a găsi răspunsul cînd apare o întrebare, şi de a dovedi această poziție înaintea oamenilor pentru ca ei să înțeleagă, deoarece nimeni nu vrea să țină de ceva greşit. Pentru aceasta ne-a fost dată Sfînta Scriptură, ca să cercetăm şi să dovedim toate lucrurile cu ea şi să ținem tare de aceasta. Cuprindeți-l şi nu-l lăsați! Țineți tare ceea ce este corect şi bun.

Eu am învățat la şcoală aşa de bine lecția ca şi voi, că rezultatul unei probleme matematice poate fi folosit pentru a verifica dacă socoteala corespunde. Sigur ați făcut şi voi asta. După aceea nu trebuie să vă mai faceți griji dacă răspunsul vostru este corect. Rezultatul trebuie verificat cu toată problema. Atunci băgați de seamă dacă rezultatul vostru este corect. Nimeni nu poate spune că este fals. Voi vă puteți aşeza liniştiți cu încrederea că problema este corectă şi că voi veți primi o notă bună pentru aceasta, pentru că ați verificat totul în felul acesta.

Un proverb vechi spune: „Dovedeşte-o, atunci am să cred.“ În țara noastră este o vorbă: „Eu sînt din Missouri.“ Răspunsul la aceasta sună astfel: „Dovedeşte-o!“ Transpus în domeniul spiritual, nu trebuie exprimată cererea aceasta, pentru că Dumnezeu a împlinit Cuvîntul Său în fiecare epocă şi a confirmat lucrarea Sa. Însă de fiecare dată cînd a fost confirmat Cuvîntul Său într-o epocă, majoritatea au respins mesajul divin. Ei nu s-au ținut de cuvîntul: „Dovedeşte-o, atunci am să cred!“ Voi puteți crede numai dacă Dumnezeu vă dăruieşte credința. Credința este

un dar de la Dumnezeu. Nu este suficient dacă sînteți religioşi. Voi trebuie să aveți credință, care este ancorată numai în Cuvîntul dovedit al lui Dumnezeu. Dumnezeu a dat pentru fiecare epocă Cuvîntul Său şi a proorocit ceea ce urma să se întîmple în fiecare perioadă de timp.

Moise nu ar fi putut să se prezinte cu mesajul lui Noe. Isus nu ar fi putut să aducă mesajul lui Moise. Nici un prooroc nu putea să se ridice cu mesajul unui alt prooroc. Prin proorocii Săi, El S-a descoperit pe Sine şi planul Său întreg de mîntuire. Din cauza aceasta nu se poate adăuga şi nu se poate scoate nimic din Cuvîntul Său. Dacă deja rezultatul unei probleme este folositor pentru ca o lucrare întreagă să fie verificabilă, de ce nu cercetați atunci mărturia întreagă a Scripturii cu ajutorul Cuvîntului dovedit pentru timpul acesta. Dacă Biblia spune că anumite lucruri urmează să se întîmple în această perioadă de timp, atunci trebuie să se întîmple. Indiferent ce vreți să le spuneți oamenilor, trebuie să se dovedească a fi adevărat cu rezultatul Cuvîntului întreg. Numai atunci este adevărat, altfel nu. Sigur ați auzit deja zicala: „Eu cred numai ce văd.“ Însă nici de zicala aceasta nu s-au ținut, ci au şezut şi au văzut lucrările lui Dumnezeu şi totuşi nu au crezut. Cuvîntul englezesc „a vedea“ are diferite sensuri. Poate să însemne „a înțelege“ şi „a pricepe“, exact ca şi „a privi ceva“. De aceea voi nu puteți spune: „Eu cred ceea ce văd“, ci: „Eu cred ceea ce înțeleg.“

Isus a spus: *„Dacă nu se naşte cineva din apă şi din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.“* Cu alte cuvinte: „Înțelege Împărăția lui Dumnezeu, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este Duhul Sfînt în tine.“ De aceea trebuie să înțelegeți ce se petrece în voi. Singura posibilitate de a înțelege, este să comparați dacă faptele voastre corespund cu ceea ce spune Biblia. Atunci problema voastră s-a rezolvat. A vedea nu înseamnă a crede, deoarece credința o poate împlini numai Duhul Sfînt în voi.

Eu pot să dovedesc prin simțurile corpului că „a vedea“ nu înseamnă „credință“. Eu nu pot vedea sticluța cu untdelemn, pentru că este în spatele meu în mînă. Însă simțul meu îmi spune că este în mînă. Eu nu o pot vedea. Aceasta este imposibil, însă eu o cred. În cazul acesta simțul îmi mijloceşte credința. Dacă pun untdelemnul în fața mea şi închid ochii nu mai pot s-o văd, nici s-o simt, însă pot să mă apropiu mult şi s-o miros. Eu încă mai cred că este acolo. Credința este substanța lucrurilor la care nădăjduim, dovada celor care nu le vedem, nu le simțim, nu le gustăm, nu le mirosim sau nu le auzim. Voi credeți pur şi simplu.

Credința trebuie să aibe un loc în care se odihneşte. Tot ce se află în contradicție cu Cuvîntul lui Dumnezeu, nu poate fi numit credință în Dumnezeu, pentru că îi lipseşte locul de odihnă. Numai dacă există o făgăduință a lui Dumnezeu, putem să ne ocupăm poziția veşnică. Indiferent de existența îndoielilor din toate epocile şi mai ales din timpul nostru, totuşi Domnul merge mai departe, confirmînd Cuvîntul Său cu adevărat, aşa cum a făcut-o în fiecare epocă. Necredința nu-L opreşte pe Dumnezeu să împlinească lucrarea Lui. Eu nu țin seama cîți necredincioşi există în lume, pentru că necredința îi condamnă doar pe necredincioşi. Necredința îi va aduce pe necredincioşi în iad şi le va fura fiecare binecuvîntare care a făgăduit-o Dumnezeu. Dar toate acestea nu-L frînează pe Dumnezeu să meargă mai departe cu credincioşii. Necredința nu-L opreşte pe Dumnezeu, ci pe necredincioşi.

Nimeni nu poate spune: „Eu voi opri soarele să răsară mîine dimineață.“ Încercați! Desigur că nu puteți. Dumnezeu a stabilit ordinea pentru aceasta şi a spus că va străluci. El va răsări pentru că aşa a spus Dumnezeu. Poate că norii se vor interpune, însă soarele va străluci. Voi nu-L puteți opri pe Dumnezeu prin aceasta.

Cum face Dumnezeu de cunoscut Cuvîntul Lui poporului Său? Dumnezeu a ştiut că necredincioşii vor fi în majoritate. Însă observați înțelepciunea lui Dumnezeu. Prin ştiința Lui dinainte, El a stabilit sămînța care îi va da crezare în fiecare epocă. În fiecare epocă există oameni care păşesc înainte cu Cuvîntul Său. Totul se desfăşoară conform planului Său. Nimic

nu-L poate opri pe Dumnezeu. EL merge mai departe. Chiar dacă noi credem cîteodată că ceva nu se desfăşoară corect, totuşi totul corespunde exact. Fiți fără grijă! Ceasul Lui este reglat bine şi totul se desfăşoară corect.

Dacă mă uit la timpul acesta şi observ ce se întîmplă pe străzi, atunci mă gîndesc: „O, Dumnezeule!“ Însă răspunsul Lui sună astfel: „O clipă, ceasul Meu funcționează bine.“ Toți oamenii vor fi puşi pe aceeaşi bază pentru decizie. Aşa a fost în timpul lui Luther şi în timpul lui Wesley, deşi păcatul nu luase atunci aşa o proporție ca acum. Acum avem mai multă ştiință ca atunci. Dar atunci cînd duşmanul pătrunde ca urgia, se ridică Duhul lui Dumnezeu pentru a porunci oprirea. În timpul acesta avem mai multă cunoştință, de aceea curg aceste fluvii de necredință înăuntru, însă Dumnezeu se ridică şi păşeşte împotrivă. Să nu uitați! EL nu a pregătit doar aceste lucruri, ci a permis ca proorocii Lui să le anunțe dinainte. Cei drepți le văd împlinite şi confirmate ştiind că totul corespunde. Indiferent ce ar spune cineva, ei totuşi ştiu că este adevărat. În Scriptură citim că El ne-a ales dinainte ca fii ai Lui prin Isus Hristos. Dumnezeu nu a spus: „Pe unul îl aleg şi pe celălalt nu“, însă prin ştiința Lui dinainte El a ştiut ce va face fiecare. Prin ştiința Lui dinainte, El a putut stabili toate lucrurile şi totul se desfăşoară spre binele Lui şi al vostru.

Chiar la început, Dumnezeu i-a spus lui Adam şi Eva ce se va întîmpla dacă vor călca Cuvîntul lui Dumnezeu. EL le-a dat posibilitatea să aleagă între bine şi rău. EL a zis: *„ ... căci în ziua cînd vei mînca din el, vei muri negreşit.“* Dumnezeu a spus ceea ce a gîndit. Asta o face întotdeauna. EL spune ceea ce gîndeşte. Satana a înşelat-o pe ea ca să nu creadă, pentru că satana însuşi nu crede. El nu a crezut şi apoi i-a înşelat şi pe ei ca să nu creadă. El face şi acum acelaşi lucru. El tot îi mai învață pe alții acelaşi lucru, iar ei cad în necredință ca Eva.

Dumnezeu a păzit poporul Lui în spatele Cuvîntului Său. Aceasta este singura voastră apărare, nu denominațiunile, nu tatăl vostru, nu mama voastră. Voi sînteți apărați în spatele Cuvîntului Său. Acela este locul în care credinciosul este apărat, adică în spatele Cuvîntului. Atunci apăruse un gol, pentru că ei au pus Cuvîntul sub semnul întrebării. Gîndirea firească apăruse, ocupînd locul credinței. Ei au trecut peste limitele permise, dar Dumnezeu a ținut Cuvîntul Său şi l-a împlinit. Satana i-a adus la necredință prin hotărîri fireşti. Voi nu aveți dreptul să puneți mintal Cuvîntul lui Dumnezeu sub semnul întrebării, voi trebuie să-l credeți doar. Indiferent de ceea ce zice Dumnezeu, El va împlini Cuvîntul în felul Lui. Să nu lăsați să pătrundă alte gînduri în voi, ci fie ca gîndirea lui Isus Hristos să fie în voi. EL este Cuvîntul. Lăsați ca Cuvîntul lui Hristos să fie în voi, toate celelalte sînt pe dos. Cuvîntul lui Hristos este corect.

Mulți oameni cad în cursă ca şi Eva prin aşa-zisa gîndire înțeleaptă. Dovada lor este: „Cum poate să facă Dumnezeu aşa ceva?“ Nu este una la fel de bună ca cealaltă? Dacă este ceva în contradicție cu Cuvîntul, atunci în nici un caz. Dacă un învățător al Bibliei sau tîlcuitor vrea să vă învețe altceva, deviind doar puțin de la Biblie, iar voi o credeți, atunci ați căzut pradă unei învățături false. Atunci este din nou Satana care face acelaşi lucru cu voi cum a făcut-o cu Eva. Dar Dumnezeu continuă, indiferent ce face Satana. Dumnezeu nu se lasă oprit, ci confirmă Cuvîntul Său ca adevărat. Vedeți ce a spus Satana către Eva: *„Hotărît, că nu veți muri: dar Dumnezeu ştie că, în ziua cînd veți mînca din el, vi se vor deschide ochii ...“* Aceasta urmăreşte şi lumea din timpul acesta: cunoştință omenească şi dovezi ştiințifice.

El a spus: *„Hotărît că nu veți muri.“* Dumnezeu a dovedit-o. Noi putem vedea că El a zis ce a gîndit. Voi trebuie să vă duceți doar la cimitir, atunci veți şti dacă El a zis ce a gîndit sau nu. *„ ... căci în ziua cînd vei mînca din el, vei muri negreşit.“* Voi puteți verifica toate vremurile şi veți vedea că nimeni nu a ajuns la 1000 de ani. Dumnezeu a confirmat Cuvîntul Său. *(pentru că 1000 de ani sînt la Dumnezeu ca o singură zi.)*

Nu uitați! EL își ține toate făgăduințele binecuvîntării Sale şi ale blestemelor Sale. Dovada a fost adusă, că ei au murit în ziua în care au mîncat. EL ține şi fiecare Cuvînt al binecuvîntărilor Sale. Dumnezeu împlineşte fiecare făgăduință. O, aşa ceva iubesc foarte mult. Voi trebuie doar să alegeți ceea ce doriți; făgăduințele Lui, crezîndu-L, sau blestemul Său, dacă suciți Cuvîntul. Dacă răstălmăciți Cuvîntul şi îl credeți în mod greşit, atunci sînteți sub blestem. Dacă credeți aşa cum a lăsat-o El să fie scrisă şi țineți tare de ea, atunci sînteți binecuvîntați. Cuvîntul este întotdeauna în contradicție cu argumentația ştiințifică a oamenilor. Însă El ține fiecare Cuvînt, fie blestem, fie binecuvîntare. Bărbați şi femei, au păcătuit aşa de mult împotriva Cuvîntului Său adevărat în timpul dinaintea potopului şi în generațiile următoare, încît El a pronunțat sentința de moarte şi s-a ajuns la distrugerea totală prin potop. Acelaşi Dumnezeu, care a dat totul spre distrugere prin potop, a menținut în viață tot ce era în corabia lui Noe. Tot ce a făgăduit El, a şi împlinit. Acelaşi Dumnezeu care a anunțat apa prin Cuvîntul Său, acelaşi Dumnezeu a prevestit foc prin Cuvîntul Său. EL îl va împlini. EL va împlini în mod sigur Cuvîntul Său.

Cum au recunoscut ei Cuvîntul Lui? Înainte ca El să trimită judecata şi distrugerea, El face mai întîi de cunoscut Cuvîntul Lui. Mai întîi El le trimite oamenilor Cuvîntul Său şi le dă avertizarea. O, asta iubesc eu foarte mult. Acum putem constata unde ne aflăm. În zilele lui Noe au existat mulți predicatori, religii şi comunități. Isus a zis: *„Aşa cum a fost în zilele lui Noe, tot aşa va fi în zilele Fiului omului.“* Atunci s-a ridicat un prooroc şi a început să facă ceva. El a construit corabia. Dumnezeu l-a trimis pe proorocul Său, Noe, a trimis Cuvîntul Său, a prevestit distrugerea, pentru că El nu a mai putut suporta felul de viață al oamenilor. EL hotărîse să-i distrugă pe oamenii pe care îi crease. Cuvîntul a venit întotdeauna la prooroci. Dumnezeu nu se schimbă. Aşa este scris în Mal. 3: *„Căci Eu sînt Domnul, Eu nu mă schimb.“*

Noe a fost trimis într-o epocă ştiințifică cu un mesaj neştiințific. Noe a fost trimis la intelectualii acelui timp cu un mesaj neintelectual. În epoca respectivă el avea un mesaj al credinței şi de făgăduință. Credeți că lumea ştiințifică de atunci a dat crezare acestui mesaj neştiințific? Credeți că oamenii unei epoci mari intelectuale, puteau să dea crezare unui mesaj simplu, care era o nebunie pentru mintea lor? Dar Dumnezeu lucrează întotdeauna în felul acesta.

Noe a fost un prooroc confirmat al Domnului. El a fost mesagerul lui Dumnezeu pentru ceasul acela. Oamenii ar fi trebuit să creadă mesajul lui, după ce acesta a fost confirmat ca Cuvînt al lui Dumnezeu de la Domnul. Dumnezeu împlineşte Cuvîntul Său. Acelaşi lucru se potriveşte acum. Noi trăim în timpul sfîrşitului. Oamenii de atunci ar fi trebuit să înțeleagă despre ce este vorba. Noe a fost un tip înspre iudeii care vor trece prin necazul cel mare. Enoh avea un mesaj autentic şi el era tipul înspre Biserica transformată, pentru că Enoh a fost luat de pe pămînt înainte de venirea potopului. Amîndoi au fost prooroci. Enoh a fost luat pentru ca Dumnezeu să meargă cu Noe mai departe. Biserica va fi luată pentru ca Dumnezeu să se ocupe din nou de Israel, de cei 144.000, aşa cum este scris în Scriptură. În timpul epocii ştiințifice şi necredincioase, Dumnezeu a dovedit Cuvîntul Său, a împlinit făgăduința Sa şi a permis ca potopul să vină.

Observați! Pînă în zilele lui Noe nu plouase niciodată. Dumnezeu adăpase pămîntul cu rouă, însă ploaie nu căzuse pînă atunci. Noe vestise: „Va ploua!“ Indiferent de ceea ce ziceau oamenii de ştiință care făceau măsurători cu instrumentele lor, şi care explicau lucrurile vestite de Noe ca imposibile, Dumnezeu totuşi a permis să se împlinească ceea ce a promis El. Astăzi noi ştim că focul este deja pregătit pentru a aprinde gazele pămîntului, pentru că Biblia spune: *„Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu troznet, trupurile cereşti se vor topi de mare căldură, şi pămîntul, cu tot ce este pe el, va arde.“* Este exact ca în zilele lui

Noe. Mesajul din timpul lui Noe se baza pe credința care nu putea fi dovedită pe bază științifică. Dar astăzi mesajul este dovedit conform Cuvîntului lui Dumnezeu şi totodată pe bază științifică.

Ilie s-a ridicat şi a făcut minuni fără să predice. El a umblat din loc în loc şi a făcut minuni. Data următoare, mesajul a venit în chipul lui Ioan Botezătorul. El a venit şi nu a făcut minuni, ci a predicat numai. A treia oară se întîmplă amîndouă predicarea şi minunile. Vedeți în ce concordanță se desfăşoară lucrarea Lui în conformitate cu Scriptura. El a făcut în epoca respectivă ca şi în celelalte epoci ceea ce Şi-a planificat. EL face şi acum ceea ce a făgăduit. Mai întîi Dumnezeu făgăduieşte ceva, apoi El confirmă Cuvîntul Său ca adevărat.

Toți care au crezut mesajul acelui timp, au intrat şi au fost salvați. Aşa a fost în toate timpurile. Toți acei ce nu au crezut mesajul şi nu l-au acceptat pe mesager, au pierit. Toți acei care cred Cuvîntul lui Dumnezeu pentru timpul acesta, vor fi luați afară. Toți acei ce nu cred Cuvîntul lui Dumnezeu, vor pieri odată cu lumea necredincioasă, pentru că ei sînt din lume. Tot ce este în lume va trece. Tot ce este salvat este în Dumnezeu şi rămîne în Dumnezeu şi nu poate trece. Făgăduința sună astfel: *„EU le dăruiesc viața veşnică şi îi voi învia în ziua de pe urmă.“* Ce mîngîiere pentru toți credincioşii. Dacă voi sînteți în Hristos, aveți convingerea că Dumnezeu ține Cuvîntul Său, deşi lumea va trece. EL ține Cuvîntul Său. EL trezeşte poporul Său şi îi va salva. EL dovedeşte aceasta.

EL a dovedit Cuvîntul făgăduinței Sale lui Avraam ca adevărat. Şi în timpul lui Avraam a fost imposibil ca un bărbat de o sută de ani şi o femeie de nouăzeci de ani să aibe un copil împreună. Ei trecuseră de vremea lor. Avraam nu putea s-o explice. Dacă el s-ar fi dus la un medic, atunci acesta ar fi spus: „Aşa ceva este imposibil.“ Dacă cineva la vîrsta aceasta ar face pregătiri pentru naşterea unui copil, atunci ar fi privit ca iresponsabil. Atunci s-ar spune: „Acela şi-a pierdut mințile.“ El a privit însă înspre Cel invizibil şi trăia în convingerea deplină că Dumnezeu va împlini ce a făgăduit. Noi sîntem numiți copiii lui Avraam. Amin! Cînd mă gîndesc asupra acestor lucruri, atunci mă simt foarte bine.

După toți anii aceia, El a confirmat-o. El l-a întinerit pe Avraam şi pe Sara. Ei au avut un copil şi au trăit ani mulți împreună. După ce murise Sara, Avraam s-a însurat încă o dată, a avut fii şi fiice şi a murit la vîrsta de 175 de ani. El nu a privit la trupul său şi la trupul nefertil al Sarei. El a ținut tare de ceea ce a spus Dumnezeu şi ştia că El va dovedi Cuvîntul Său. Dumnezeu confirmă prin împlinirea făgăduinței Sale. În mijlocul învățaților şi neînvățaților, Dumnezeu dovedeşte că El lucrează drept. EL confirmă întotdeauna Cuvîntul Său. El este în adevăr şi are dreptate, toți ceilalți nu sînt în drept.

EL i-a zis lui Lot: *„Grăbeşte-te de fugi în ea, căci nu pot face nimic pînă nu vei ajunge acolo.“* Oraşul urma să fie ars. EL i-a zis lui Avraam: *„N-o voi nimici, pentru cei zece oameni buni.“* Dar totuşi cei zece nu erau. Cuvîntul Său a fost dovedit ca adevărat. Se putea pune întrebarea: „De unde să vină focul? Doar nu se vede nicăieri.“ Însă Dumnezeu a spus aşa. Avraam ştia că se va întîmpla. Şi Lot a înțeles şi s-a refugiat în munți.

Urmaşilor lui Avraam El a făgăduit că ei vor locui ca străini într-o țară în care vor fi exploatați de către poporul țării, însă după patru sute de ani El voia să-i scoată afară. EL a împlinit Cuvîntul Său exact aşa cum îl făgăduise. După 400 de ani, urmaşii lui Avraam au fost scoşi din Egipt. El a făgăduit că îi va scoate cu o mînă puternică şi îi va elibera din robia egipteană. El şi-a ținut Cuvîntul.

Vedeți, ce trebuia să facă Dumnezeu pentru a-i aduce pe copiii lui Israel în Egipt. Totul părea că o nenorocire va veni peste ei. Povestea lui Iosif a fost aşa de tragică. El a fost declarat mort. Cum s-a simțit oare tatăl lui, Iacov, cînd a auzit că fiul său a fost ucis de animale sălbatice. Cît de greu o fi fost pentru Iosif cînd a fost vîndut de frații lui şi a fost aruncat în groapă singur şi apoi

declarat mort. Haina lui a fost mînjită cu sînge de miel şi au adus-o la tatăl său. Însă Iosif a fost sigur că mîna Domnului era cu el. El ştia că este credincios.

Deşi fraţii lui l-au respins şi nu voiau să aibe de-a face cu el, Iosif ştia totuşi că Dumnezeu va ţine Cuvîntul Lui. El a văzut în vedenie cum se aplecau toţi înaintea lui şi ştia că aşa se va întîmpla, pentru că era: *„Aşa vorbeşte Domnul!“* Amin! El nu s-a îngrijorat chiar dacă totul părea imposibil. Iosif ştia că acesta este adevărul. Indiferent cît de grea era sarcina şi prin cîte trebuia să meargă, el ştia totuşi că într-o zi se vor apleca toţi înaintea lui. Cum era să se întîmpla aşa ceva, dacă ei îl urau? El ştia că Dumnezeu va dovedi Cuvîntul Său întotdeauna ca adevărat. Aşa o face El şi astăzi. Dumnezeu dovedeşte Cuvîntul Său. Indiferent dacă învăţaţii spun că nu s-ar putea întîmpla aşa ceva, oricît de înţelepţi ar fi oamenii sau cît de căldicică şi formală a devenit biserica, Dumnezeu va dovedi Cuvîntul Său cu adevărat. În Cuvîntul acesta este ancorată încrederea voastră. Iosif trebuia să treacă prin adîncimi şi să ajungă în Egipt, însă Dumnezeu îl scoase afară, aşa cum a promis. Un tablou minunat pentru timpul de azi. El trebuia să trăiască acolo, Dumnezeu şi-a ţinut Cuvîntul.

Pentru evrei, robia egipteană a fost foarte grea. Ei totuşi au fost binecuvîntaţi şi au beneficiat de roadele ţării, în zona Gosen. Apoi însă au fost luaţi ca sclavi. Pentru mame a fost foarte greu, pentru că pruncii lor, rodul trupurilor lor, au fost luaţi şi aruncaţi înaintea crocodililor. Pentru părinţi a fost o vreme grea. Într-o zi a fost născut un copil ales dinainte. Era un copil frumos. Apoi a venit ziua în care Duhul Sfînt a coborît în chipul unui stîlp de foc, acolo în pustiu, oprindu-se într-un tufiş de spini zicînd: *„Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, şi am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui. Eu împlinesc făgăduinţa. Ziua eliberării lor a sosit. Eu te trimit la ei ...“* Moise s-a dus acolo cu un toiag în mînă, cu soţia lui pe un măgar şi cu un copil în braţe. El a făcut aceasta prin puterea Atotputernicului Dumnezeu.

Ce îndrăzneală nechibzuită. Ce este un toiag în faţa a mii de suliţe? Dar vedeţi, Dumnezeu era în lucrare. Depinde mult unde se află Cuvîntul Lui. Moise posedase Cuvîntul Lui. Faraon avea suliţele. Moise avea Cuvîntul. De mai mult el nu avea nevoie în timpul acesta. Voi nu aveţi nevoie de o scrisoare de recomandare a unei comunităţi, nici de o denominaţiune care să vă sprijine. Voi aveţi nevoie de Cuvînt pentru a lua parte la răpire. Voi nu aveţi nevoie de recomandările unei şcoli pentru vindecarea voastră. Voi trebuie să acceptaţi doar Cuvîntul. Aceasta rezolvă totul. Voi nu aveţi nevoie de cuvîntul unui medic chiar dacă zice că el a făcut tot ce a putut. El vă spune că aveţi cancer sau o tumoare, că veţi orbi sau că veţi surzi, asta nu are nici o valoare. Dacă acceptaţi în voi Cuvîntul care vine de la stîlpul de foc cu făgăduinţa, atunci trebuie să se întîmple ceva. Dumnezeu va dovedi Cuvîntul Său de fiecare dată ca adevărat, dacă este primit şi a căzut pe pămînt potrivit. Asta este de ceea ce aveţi nevoie Cuvîntul Său. El dovedeşte Cuvîntul Său. EL îl ţine. Pe aceasta puteţi să vă bazaţi. EL confirmă Cuvîntul Său în fiecare epocă în mod neobişnuit. Întotdeauna El o face în acelaşi mod. Ce a făcut El în zilele lui Noe? Atunci El era pregătit pentru a salva o rămăşiţă, l-a trimis pe Noe, pe proorocul şi i-a dat lui Noe un semn.

Ce a făcut El cînd i-a condus pe copiii lui Israel afară din robie? EL a făcut acelaşi lucru. El l-a trimis pe proorocul Său pentru că el poseda Cuvîntul Său. Semnele şi minunile Cuvîntului Său mărturiseau că acesta este adevărul. Israelul putea să păşească înspre ţara făgăduită, pentru că ei credeau făgăduinţa. Cînd au călătorit prin pustiu, ei s-au îndoit de Cuvîntul proorocului, deşi ei au văzut confirmarea Cuvîntului. Mireasa nu mai păşea în cadenţă. (Voi ştiţi că eu vorbesc despre vedenia avută.) Ea nu mai ţinea cadenţa. Însă Iosua şi Caleb s-au ridicat şi au crezut Cuvîntul făgăduinţei, indiferent de împrejurări.

Cînd au venit în Cades-Barnea, Moise a trimis iscoade din fiecare seminţie pentru a afla din

ce parte vor putea ocupa țara. El l-a trimis pe generalul său Iosua care era un prooroc subordonat lui Moise. El l-a trimis acolo, pentru că el îl asculta pe Moise. Moise i-a zis: „Du-te şi cercetează țara!“ Generalul luase cîte un bărbat din fiecare seminție şi ei s-au dus acolo. El l-a luat pe Caleb pentru că ştia că acest Caleb este credincios cu adevărat. Ei au intrat în țara făgăduită şi s-au întors cu struguri foarte mari, încît doi bărbați trebuiau să poarte un singur strugure. El a zis: „Aceasta este dovada pentru Israel, că aceasta este o țară roditoare în care curge lapte şi miere, aşa cum a zis Dumnezeu. Este o țară minunată. Este o țară bună. În loc de usturoi şi alte lucruri pe care le-ați mîncat în Egipt, vă aducem într-o țară în care curge lapte şi miere. În toți anii aceştia cînd ați fost în Egipt, poate nu ați gustat niciodată lapte şi miere. Ei v-au dat doar partea care a fost repartizată sclavilor, însă acum vă duceți în țara aceasta.“ După un scurt timp, o călătorie de aproximativ o zi, ei au venit la Cades-Barnea, la scaunul de judecată al lumii. Acolo sub palmieri, ei s-au oprit la un izvor şi au tăbărît acolo. El a zis: „Acum avem dovada deplină, pentru că Dumnezeu a spus că este o țară bună. (Dumnezeu a promis-o şi pentru ziua de azi.) Dar acum, înainte de a intra în țară, doresc să dovedesc că este o țară bună. De aceea, du-te acolo şi să aduci o dovadă din țară şi arat-o poporului.“ Ei s-au dus acolo. Dar oricînd veți încerca să aduceți o dovadă, vă pîndeşte duşmanul pe drum. Cînd au privit celelalte iscoade în țară şi au văzut uriaşii din Canaan, ei au zis: „Noi nu o putem face.“ Dar ei s-au întors cu dovada că țara bogată se află în fața lor, pentru că ei au fost conduşi bine. Dumnezeu confirmase Cuvîntul Său înainte de a intra în țară.

Puteți să o vedeți astăzi? Poporul călătoreşte mii de mile pentru a auzi Cuvîntul şi să vadă cum este confirmat. Este o dovadă că țara este mare. Voi puteți vedea cum se vindecă un om care a fost aproape de moarte cu cancer. Dacă voi vedeți cum se confirmă Cuvîntul vorbit de El, atunci este o dovadă că El îşi ține Cuvîntul Lui. Acolo este o țară mare. Dacă viața mea este aproape de sfîrşit, iar El vine şi mă cruță din nou, aceasta este o dovadă că există viață veşnică. Dacă mai înainte nu ați călcat pragul unei biserici, iar astăzi aşteptați să intrați înăuntru, este o dovadă că Dumnezeu ține Cuvîntul Său şi îl confirmă. De aceea voi veniți din depărtări mari pînă aici.

Cînd am venit într-o dimineață în locul acesta şi am văzut cum îşi hrănesc femeile copiii lor, eu m-am gîndit: „O, Dumnezeule, eu aş fi cel mai mare fățarnic din lume, dacă aş spune ceva greşit acestor oameni care vin aici din depărtare. Eu mă simt legat din inimă cu ei. Ei flămînzesc şi însetează după Dumnezeu. Ajută-mă Doamne, ca eu să le spun adevărul. Dacă nu, atunci ia-mă de pe acest pămînt. Lasă-mă să le spun acestor oameni adevărul. Ajută-mă Doamne. Ține-mă tare de mîna Ta şi arată-mi adevărul şi apoi confirmă Cuvîntul Tău dovedindu-le că eu le spun adevărul Tău. Nu lăsa ca aceşti oameni scumpi să fie duşi în eroare.“ O, cît mă simt de legat cu ei, dacă le văd credincioşia lor.

Eu mă gîndesc că Iosua credea la fel cînd a adunat poporul în jurul Lui. El vedea cum ei curățau hainele şi se pregăteau pentru a traversa Iordanul în ziua a treia. Poate că mulți au zis atunci: „Noi nu o putem face, nu putem părăsi organizațiile şi convingerile noastre. Noi sîntem gata, noi nu o putem face pentru că noi nu putem uni aceasta cu mintea noastră.“ Iosua a vrut să aducă poporul peste Iordan cînd apele erau foarte mari. Totul părea că Dumnezeu face o greşeală mare.

Cînd vă îmbolnăviți, poate ziceți: „Eu sînt un creştin. Dumnezeu a făcut o greşeală. EL a lăsat ca boala să vină peste mine, deşi sînt un creştin.“ Nu ştiți că Biblia spune că toate lucrurile slujesc spre binele celor ce Îl iubesc?

Nu ştia Iosua că Iordanul devine atît de mic în alt anotimp încît se poate trece uşor? În apropiere de Ierihon ei ar fi putut trece foarte uşor pentru că apa le-ar fi ajuns numai pînă la genunchi. Astfel ar putea trece uşor. Însă el i-a trecut peste rîu într-o vreme cînd erau inundații.

Apele poate aveau vreo zece metri, dar Iosua a zis: „În trei zile vom trece rîul.“ Dumnezeu a spus: „Strînge poporul pentru sfințire, pentru că a treia zi veți trece Iordanul.“ Vedeți cum permite Dumnezeu să se întîmple aceste lucruri? EL face acestea pentru ca să scoată poporul Său afară.

Ce au făcut ei? Ei s-au sfințit şi s-au pregătit de drum. Indiferent cît de adîncă şi murdară era apa, cît de repede era rîul, ei totuşi ştiau că Dumnezeu va dovedi Cuvîntul Său. Cît de aproape veți fi şi voi de Iordan şi în ce situații vă veți afla, dacă voi puteți păstra doar făgăduința lui Dumnezeu în inimile voastre, atunci Dumnezeu va dovedi că acesta este adevărul. În mijlocul necredinței, El totuşi va dovedi Cuvîntul Său. Situații deosebite nu-L vor opri să-şi împlinească făgăduința. EL va face şi azi acelaşi lucru pe care L-a făcut în trecut.

Gîndiți-vă la aceasta! EL dovedeşte Cuvîntul Său prin credincioşi. Nu prin necredincioşi, ci prin credincioşi dovedeşte El Cuvîntul Său. Indiferent de ceea ce pretind alții că sînt. Voi ziceți: „O, eu cred frate.“ Dacă este aşa, atunci Dumnezeu va dovedi pentru că noi vedem cum a făcut-o El cu alții. De aceea noi putem zice: „EL confirmă Cuvîntul Său prin credincioşii adevărați.“ Nu prin cei ce spun doar că cred, ci prin acei care cred cu adevărat. Prin copiii Săi credincioşi dovedeşte El Cuvîntul.

EL a avut credincioşii Lui în toate timpurile. Generația care ieşise împreună cu Moise, care însă nu a crezut şi a spus: „Noi nu putem ocupa țara“, a murit. Ei au murit cu toții. Numai credincioşii adevărați au rămas în viață. Moise a fost luat din mijlocul lor, iar cei ce nu au crezut, au pierit în pustie. Dar copiii lor au intrat în țara făgăduită. Numai doi dintre cei bătrîni au intrat în țară. Ei au fost credincioşi adevărați Iosua şi Caleb. Ei au crezut cu adevărat şi au călătorit pînă la capăt pentru că numai prin credincioşii adevărați poate Dumnezeu să isprăvească. Credeți aceasta? Toți acei ce L-au crezut, au ajuns la țintă. Ei au traversat Iordanul. Eu aş vrea să țineți cont că El procedează în fiecare epocă astfel. EL o face întotdeauna în acelaşi mod. EL are pentru fiecare epocă Cuvîntul şi pe acei care cred acest Cuvînt aleşii dinainte. Vedeți aceasta? EL trebuie să aleagă dinainte pentru ca să învingă împotriva durităților şi împotriva acelui secol. Ați înțeles aceasta? Ați văzut şi ați simțit aceasta?

Asta se întîmplă în timpul acesta. Prin ştiința Lui dinainte, El a făcut alegerea dinainte. Ceea ce a făgăduit El la sfîrşitul lui Mal. 4, trebuie să se întîmple. Orice lucru făgăduit dinainte, este adus la împlinire, dovedind astfel autenticitatea Cuvîntului Său. Mai întîi El determină ce urmează să se întîmple, apoi făgăduieşte că se va împlini. EL ştie că sămînța va veni la timpul potrivit. EL a ales Mireasa dinainte, ea va fi acolo. Răpirea va avea loc. Prin ştiința Lui dinainte, El a ales dinainte. EL va fi acolo. Nimic nu poate s-o oprească.

Dumnezeu le-a dat făgăduința pentru țara făgăduită. Lui Avraam El i-a zis că urmaşii Lui vor locui 400 de ani ca străini într-o țară. Moise, ca prooroc al Domnului a zis: „Fiți atenți dacă se împlineşte ceea ce proorocesc. Prin aceasta să recunoaşteți dacă Domnul m-a trimis, pentru că voi ştiți ce v-a promis Dumnezeu. Dacă eu vă proorocesc ceva şi se întîmplă de fiecare dată aşa cum v-am spus-o, atunci recunoaşteți că eu sînt trimis de Domnul ca să vă spun aceasta. Dumnezeu a promis o țară. Este o țară bună în care curge lapte şi miere. Urmați-mă!“ Moise a pornit la drum împreună cu ei şi a călătorit prin pustiu după cum îi poruncise Dumnezeu. Ei au venit la muntele Sinai. Apoi Dumnezeu a coborît la stîlpul de foc şi a confirmat înaintea lui Israel ceea ce a spus Moise. EL a fost acolo pentru a dovedi cuvintele Sale şi pentru a-l confirma pe Moise.

Cel ce se numeşte *„Eu sînt“* se arătase lui Moise într-un stîlp de foc, într-un spin cu foc. Acelaşi *„Eu sînt“* a apărut acum în foc pe munte. Ei au zis atunci: „Moise, vorbeşte-ne tu, altfel pierim, pentru că noi nu putem suporta glasul Domnului.“ El a răspuns: „Eu nu voi mai vorbi cu voi. Însă voi ridica un prooroc care va vorbi cu voi în Numele Meu.“ Exact acelaşi lucru îl face

El împlinind Cuvîntul Său. Fiți atenți ce s-a întîmplat cu acei care erau foarte aproape de țara făgăduită şi totuşi nu au crezut. Pentru aceasta puteți citi Evrei 6 de la vers. 4: *„Căci cei ce au fost luminați odată, şi au gustat darul ceresc, şi s-au făcut părtaşi Duhului Sfînt, şi au gustat Cuvîntul cel bun al lui Dumnezeu şi puterile veacului viitor şi care totuşi au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăşi, şi aduşi la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, şi-L dau să fie batjocorit.“* Astfel le-a fost imposibil celor ce nu credeau, să intre în țara făgăduită. Oamenii înaintează pînă la botezul cu Duhul Sfînt, dar ei trec prin denominațiuni şi biserici. Dacă vine însă momentul pentru a crede întregul Cuvînt, pentru a intra, ei spun: „Aşa ceva este necunoscut pentru mine. Biserica mea nu învață aşa.“ Nu contează ce învață biserica voastră, ci contează ce spune Biblia. Voi ziceți: „Cum pot să ştiu ce este corect?“ EL confirmă şi dovedeşte adevărul.

Cuvîntul pentru timpul acela suna: „Acolo este o țară minunată în care curge lapte şi miere. O țară în care cresc struguri şi alte fructe. Este o țară minunată.“ Apoi au fost trimise iscoade pentru a privi şi a observa țara, pentru a relata apoi poporului despre țară: „Dacă sîntem pregătiți acum, vom trece dincolo.“ Ei au intrat în țară, au observat-o şi s-au întors. Doi dintre ei erau plini de bucurie şi au spus: „Slavă lui Dumnezeu, noi am văzut țara şi am observat-o. Este aşa de minunată. Nici o altă țară nu mai este aşa.“ Ceilalți zece au zis: „O nu, noi nu sîntem în stare să intrăm în țară.“ Cîți dintre ei au intrat mai tîrziu în țară? Numai cei doi, pentru că ei ştiau că Dumnezeu va confirma Cuvîntul Său ca adevărat. Nu valurile unui Iordan care inundau, nici uriaşii acelei țări puteau să-i oprească. Dumnezeu a dovedit Cuvîntul Său cu adevărat. EL i-a adus în țară. Acelaşi lucru îl va face El încă o dată, conform făgăduinței pentru acest timp. EL confirmase Cuvîntul Său. Indiferent ce s-ar întîmpla, El confirmă Cuvîntul Său.

EL a astupat gura leilor flămînzi pentru a confirma Cuvîntul Său ca adevărat. EL l-a protejat pe proorocul Daniel. Aceşti lei au fost hrăniți cu carne de oameni. Leii erau flămînziți înainte de a fi aruncat cineva înăuntru, pentru ca leii să se arunce asupra lui şi să-l rupă în bucăți. Ei l-au aruncat şi pe proorocul Domnului care avea Cuvîntul Domnului pentru copiii lui Israel. Dumnezeu a fost cu el şi acolo. Dumnezeu voia să se dovedească şi acolo cu ei. EL a vrut să confirme Cuvîntul Său care poate elibera.

Ei au lăsat leii să flămînzească şi l-au aruncat pe prooroc înăuntru. Ei au fugit înspre el, însă stîlpul de foc stătea acolo şi toate animalele se tem de foc. Stîlpul de foc stătea între ei, astfel leii s-au culcat. EL ține Cuvîntul Său. EL este acelaşi ieri, azi şi în veci. Dumnezeu ține Cuvîntul Său. EL îl confirmă. EL dovedeşte că este adevărat.

EL a luat arşița din cuptorul încins încît cei trei au supraviețuit. Astfel confirmă El Cuvîntul Său, că El poate salva din foc. În mijlocul flăcărilor în care au fost aruncați, cei trei bărbați au rămas un timp mai îndelungat. Bărbații, soldații care i-au aruncat înăuntru, au fost arşi de căldură. Dumnezeu a permis ca focul să ardă, dar El a scos arşița din foc.

Dacă tu vei rămîne în El, atunci El va sta pentru tine dovedind Cuvîntul Său. Desigur. După ce au deschis uşa cuptorului, ei au zis: „Cîți ați aruncat înăuntru?“ Ei au răspuns: „Trei.“ El a zis: „În foc se află însă patru, iar al patrulea seamănă cu Fiul lui Dumnezeu.“ Vedeți, El se confirmă pentru că El este Cuvîntul. Ei au zis: „Dumnezeu este în stare să ne salveze din cuptorul de foc. Noi nu ne închinăm în nici un caz înaintea tabloului ridicat, pentru că noi ne ghidăm doar după Cuvînt.“ Depărtați-vă de orice tablou, de orice formă de religie. Dumnezeu va sta lîngă voi. EL va scoate arşița din prigoană. EL va scoate viața din cancer. EL va face totul pentru voi. EL este Dumnezeu. Dacă voi stați pentru El, atunci va sta şi El pentru voi. EL dovedeşte de fiecare dată Cuvîntul Său ca adevărat. EL a scos arşița din flăcări şi a astupat gura leilor, etc. Şi în pustiu El s-a dovedit ca Dumnezeu, atunci cînd s-au ridicat unii bărbați care vroiau să fie ceva deosebit. Mai tîrziu ei au format organizații care se numeau farisei, saduchei,

irodieni şi altele. Ei se credeau bărbaţi mari. Ei se numeau unii pe alţii preoţi, mari preoţi şi făceau ceva mare, cum ziceau ei. Ei se declarau pe ei înşişi bărbaţi mari. Dar în mijlocul tuturor acestor lucruri, Dumnezeu a permis să se ridice un prooroc, fiul unui preot. La vîrsta de 9 ani el s-a dus deja în pustiu. El nu putea să-şi citească nici numele lui, nici dacă era scris cu litere mari. El însă a fost numit şi ales ca prooroc. Dacă el ar fi beneficiat de instruirea tatălui său, atunci el ar fi devenit preot. El avea însă un lucru foarte important de făcut, şi anume de a face de cunoscut şi de a-L prezenta pe Mesia. De ce? Dumnezeu a dovedit Cuvîntul Său. Un glas strigă dintr-un seminar: „Iată, eu am o decoraţie de doctor.“ Aşa ceva poate atrage atenţia unor femei bătrîne dintr-un club care îşi serbează ziua de naştere, însă aşa ceva nu este în Cuvîntul lui Dumnezeu. El a zis: „Eu sînt glasul Celui ce strigă în pustie. Pregătiţi calea Domnului şi neteziţi drumul pentru Dumnezeul nostru.“ EL a pregătit atunci calea pentru Cuvînt, pentru ca Cuvîntul Său să devină cunoscut. Aleluia. Nu vedeţi preumbrirea? Noi vrem să ne adîncim în aceasta. În timpul de pe urmă trebuie să fie pregătit un loc, unde poate fi descoperit Cuvîntul. Aleluia.

Noi avem acum deja dovada acestei ţări minunate. Fiul omului se face de cunoscut. Ioan era însărcinat fără să aibe vreo şcoală deosebită. El a trăit mai întîi în pustiu. Predicile lui erau într-o formă naturală şi uşoară de înţeles: „Securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor.“ Tăierea pomilor cu securea o cunoştea deja de cînd şi-a construit o colibă sau cînd a tăiat lemne de foc. Apoi el a mai zis: „O, pui de năpîrci.“ Şi aceste animale le cunoştea. Cel mai periculos animal din pustiu este şarpele. Folosind acest exemplu, el le-a mai zis fariseilor şi saducheilor: „Pui de năpîrci, cine v-a învăţat ca să fugiţi de mînia viitoare? Să nu ziceţi în gîndul vostru: ‚Noi îl avem pe Avraam ca tată.'„ Noi facem parte de aici sau de dincolo! „*Pentru că eu vă spun, Dumnezeu poate să-i ridice lui Avraam copii din aceste pietre.“* Securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor. Orice pom care nu aduce roade bune, va fi tăiat. Dacă pomul nu aduce roade, el va fi tăiat şi ars. EL va strînge grîul în hambar, iar pleava va fi arsă cu un foc mistuitor.

El s-a ridicat ca un bărbat, fără a imita pe vreun preot. El era îmbrăcat cu o piele de cămilă, legată cu o curea. Avea o barbă lungă şi a zis: *„Securea a fost pusă la rădăcina pomilor.“* Cum de a îndrăznit el să se ridice aşa de curajos? Era dovada Cuvîntului Său. Dumnezeu este în stare să ridice din pietre pe copiii Lui. Făgăduinţa lui Dumnezeu suna astfel: *„Iată, eu îl trimit pe îngerul Meu înaintea venirii Mele.“* Nici o dovadă religioasă sau ştiinţifică, ci confirmarea Cuvîntului lui Dumnezeu. Dumnezeu a ţinut Cuvîntul Său. Nici un învăţat, ci un prooroc era trimis în Numele Domnului. De ce a făcut El aceasta? Pentru a confirma Cuvîntul Său.

Preoţii ştiau că în zilele de pe urmă va veni unul şi astfel ei se pregăteau în cele mai bune şcoli, pentru a fi pregătiţi pentru acest eveniment. Fiecare din aceşti bărbaţi tineri a fost şcolarizat. Ei erau chemaţi din rîndurile leviţilor pentru că acest bărbat era aşteptat. Însă el nu era un preot, ci un prooroc. Aşa a rînduit Dumnezeu totul. Voi nu trebuie să faceţi parte dintr-o organizaţie sau seminţie anumită. Dumnezeu trimite pe baza alegerii dinainte, pe baza ştiinţei Sale dinainte. Fiecare intră înăuntru pe baza unui drum pe care l-a ales Dumnezeu.

Ei nu L-au crezut pentru că nu a venit în felul în care şi L-au închipuit. (Se poate repeta.) Însă El a venit în felul în care a făgăduit Dumnezeu, pentru ca El să confirme Cuvîntul Său.

O fecioară a rămas însărcinată, încît El a putut dovedi Cuvîntul Său. În Isaia 9, 6 aflăm: *„Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat ...“* EL făgăduise că o fecioară va fi însărcinată. Aşa s-a întîmplat. Domnul confirmase Cuvîntul Său. O fecioară a fost însărcinată încît Dumnezeu a putut să confirme Cuvîntul Său. El îi iritase pe oamenii de ştiinţă. Aţi înţeles aceasta?

Întregul pămînt este supus blestemului din cauza păcatului din grădina Eden. Dar sămînţa femeii Hristos (femeia însăşi nu are sămînţă). Ea a fost locul în care a fost depusă sămînţa. Sămînţa trebuie să aibe viaţă în sine. Sămînţa vine de la bărbat. Acesta este motivul pentru care

sămînța şarpelui trebuia să fie în femeie (Eva) pentru că nu era sămînța lui Dumnezeu. Asta o ştim.

Aveți răbdare pînă cînd veți citi cartea. Atunci veți vedea. În carte veți vedea înaintea voastră întregul conform Scripturii, în acelaşi mod ca şi botezul în Numele Său. Dumnezeu este întotdeauna în drept, El nu este greşit niciodată. Chiar dacă nu o puteți înțelege de la început, credeți totuşi, acesta este adevărul exact.

Noi vedem în ce fel a permis El desfăşurarea. După ce a venit această sămînță mică, fără participarea unui bărbat, a venit în locul pe care El îl pregătise, s-a unit sămînța cu oul şi a început să se dezvolte celulă după celulă şi s-a hrănit de la viața mamei. Un copil primeşte hrana de la mamă şi este învelită în sîngele mamei, însă nici o picătură din sîngele mamei nu este în copil.

O mamă poate muri de TBC, însă aceasta nu se poate transmite copilului ei, pentru că TBC-ul este în sînge. TBC-ul nu se moşteneşte, există doar posibilitatea îmbolnăvirii, dar nu prin transmisie sanguină. Boala poate fi transmisă la copil într-alt fel, dar cînd se naşte copilul, acesta este curat pentru că nu posedă sîngele mamei în sine.

Acum, Dumnezeu a venit jos ca viață în celula care s-a dezvoltat într-un trup care a fost hrănit mai întîi de către mamă. Apoi El a crescut şi s-a hrănit cu hrană normală care creşte pe pămînt, din viața plantelor şi animalelor. EL a mîncat pîine şi peşte. Apoi la vîrsta de 30 de ani, în ascultare de Dumnezeu, El a fost botezat de Ioan. Înainte ca El să iasă din apă, s-a întîmplat ceva. Însuşi Dumnezeu în chip de porumbel (ca Duhul Sfînt) a coborît din cer cu glasul care a zis: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea."*

EL a venit pentru a răscumpăra partea aceea care se afla pe pămînt. EL a fost începutul zidirii lui Dumnezeu. Dumnezeu însă nu a fost creat. Numai în Hristos devenise El creațiune, pentru că Dumnezeul cel viu este Duh, iar ca Duh El nu este creat. EL este originea, începutul zidirii lui Dumnezeu. Dumnezeu a răscumpărat trupul.

EL a venit jos şi a spus: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea."* După ce El a trecut prin tot, a coborît Dumnezeu. Aşa se întîmplă cu fiecare fiu. Fiecare se naşte pe pămînt printr-o naştere naturală, însă pe urmă ajungeți prin ascultare la botezul în apă şi botezul cu Duhul Sfînt. Duhul Sfînt se pogoară în botezul cu foc şi exprimă dreptul către această creațiune, în acelaşi fel ca şi cu El. Duhul Sfînt şi Dumnezeu este acelaşi Duh care se pogoară pentru a pretinde acest trup pentru înviere; pentru că El a înviat spre neprihănirea noastră. *„Toți pe care Mi i-a dat Tatăl, vin la Mine."* Niciunul nu va fi pierdut. EU îi voi învia la sfîrşitul zilelor şi nici un fir de păr de pe capul lor nu va fi pierdut. EL a fost începutul zidirii lui Dumnezeu. Aceasta este continuarea creațiunii lui Dumnezeu. Atunci tot pămîntul trebuie să primească botezul. Duhul Sfînt se pogoară pentru a locui pe pămînt şi va spune: *„Iată, cortul lui Dumnezeu este printre oameni."* Dumnezeu locuind pe pămînt, planul întreg al mîntuirii adeverit neprihănire, sfințire, botezul cu Duhul Sfînt.

Fiți atenți! Fecioara primise şi născuse Fiul fără să cunoască vreun bărbat. Aceasta i-a încurcat pe oamenii de ştiință din toate timpurile. Ei sigur au rîs de Isaia, cînd a zis: *„O fecioară va rămîne însărcinată ..."* Cum putea fi adevărat aşa ceva? Eu pot să-mi închipui că Isaia a ajuns să se gîndească cînd L-a auzit pe Dumnezeu zicînd: *„Atotputernicul vă va da un semn; iată fecioara va rămîne însărcinată şi va naşte un Fiu ..."* El era confirmat de Dumnezeu ca prooroc în mijlocul poporului. El le-a spus învățaților: *„O fecioară va rămîne însărcinată."* Aşa ceva nu se întîmplase niciodată de cînd Dumnezeu îl crease pe primul om. Însă acum urma ca o fecioară să rămînă însărcinată. Dacă vă gîndiți cu mintea, puteți să vă închipuiți în ce situație dezechilibrată a ajuns proorocul cu aceasta. El însă ştia că Dumnezeu ține Cuvîntul Său şi va dovedi adevărul. Eu pot să-mi închipui că în toate familiile ebraice aşteptarea era mare şi

doreau ca una din fiicele lor să nască acest Copil. Desigur au făcut şi pregătiri pentru aceasta. Generaţii de oameni au trecut înainte de a se împlini Cuvîntul lui Dumnezeu. O fecioară a fost însărcinată şi a născut un Fiu. EL a confirmat Cuvîntul proorocului ca adevărat. EL va sta întotdeauna în spatele Cuvîntului Său. Fiul acestei fecioare era Cuvîntul descoperit. Proorocul era confirmat. Fecioara născuse Fiul. EL era Cuvîntul descoperit în trup începutul zidirii lui Dumnezeu. Pămîntul întreg este creaţiunea lui Dumnezeu, însă în starea pierdută. EL a răscumpărat pămîntul. Voi sînteţi o parte a acestui pămînt. EL v-a răscumpărat şi a inclus pămîntul aici. Fiul fecioarei era Cuvîntul descoperit în trup. *„La început era Cuvîntul şi Cuvîntul era cu Dumnezeu, şi Cuvîntul era Dumnezeu. Cuvîntul S-a făcut trup, şi a locuit printre noi"* (Ioan 1, 1+14).

Satana a încercat prin orice mijloace să-L ponegrească şi să-L dezonoreze. El i-a oferit împărăţiile lumii, fără suferinţă. El încerca să I le ofere fără ca El să le răscumpere. Dar planul lui Dumnezeu era deja hotărît. Deja în grădina Eden s-a preumbrit prin tăierea mielului că răscumpărarea poate avea loc doar prin sînge. Satana însă I-a promis toate împărăţiile lumii dacă El îi va face voia sa. Gîndiţi-vă numai, ce făgăduinţă. Înţelegeţi numai, prieteni iubiţi, în ce formă vă face satana promisiuni? El se va îngriji ca voi să deveniţi cei mai buni predicatori. El vă va oferi un scaun în primul rînd în fiecare biserică şi vă va numi diacon prin cineva.

El va încerca totul numai ca să vă îndepărteze de la Cuvînt. El I-a arătat toate împărăţiile lumii şi I le-a pus la dispoziţie. El a încercat să-L convingă pentru a desfiinţa Cuvîntul şi atunci L-ar fi avut. El a reuşit ca Moise şi Eva să-l rupă, dar de data aceasta a ajuns la o adresă greşită. De ce? EL era Cuvîntul. Satana nu ştia că El însuşi este Cuvîntul. Eu pot să-l văd. Dacă vrem să ne facem un tablou ca şi copiii, cum a venit El la Eva cu aripi mari şi negre zicînd: „Acum vreau să-ţi spun ceva. Este ceva plăcut. Tu ar trebui să încerci." Ea a răspuns: „Dumnezeu însă a spus că dacă vom face lucrul acesta, trebuie să murim." El a răspuns: „Sigur nu veţi muri. Aşa ceva este o prostie, o idee comică şi veche. Să nu credeţi aşa ceva." Dar Dumnezeu a spus asta şi a confirmat Cuvîntul Său ca adevărat. Şi acum El îl dovedeşte ca adevărat. Oamenii mor şi în clipa de faţă. EL îl dovedeşte în continuare ca adevărat.

Satana a venit la Moise şi i-a zis: „Moise, tu ai un temperament mai energic. Priveşte doar o dată la aceşti oameni cum deviază. De ce nu te duci la ei şi le faci de cunoscut?" El a făcut-o. Dar după ce a apucat prima linie de curent, el s-a ars. Atunci cînd Satana s-a apropiat de Domnul şi I-a făcut oferta: „Dacă mă asculţi, îţi voi da toate împărăţiile lumii." EL a repetat: „Este scris." Apoi Satana a zis: „Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu …" Vedeţi, el a pus întotdeauna întrebări. El şi acum îi învaţă pe alţii să se îndoiască.

El a învăţat-o pe Eva să se îndoiască, la fel şi pe Moise. El a încercat să-i înveţe pe toţi să se îndoiască de Cuvînt. El încearcă să vă înveţe să vă îndoiţi. Acum, dacă cei care sînt prezenţi azi aici, dacă doriţi să vă chem pe nume, înseamnă că Satana a încercat deja de mult să trezească îndoială în voi. Nu-i daţi ascultare şi nu faceţi aceasta. Să nu mă credeţi pe mine, ci Cuvîntul. Dacă eu vorbesc Cuvîntul, înseamnă că nu este al meu, ci Cuvîntul Lui. Cuvintele mele se pot schimba, însă acesta este Cuvîntul Lui.

Eu nu vreau să mă adîncesc în această direcţie, însă El a făgăduit aceasta. Toate cuvintele Lui sînt absolut adevărate. El dovedeşte că El este Cuvîntul adevărat. *„Omul nu trăieşte numai cu pîine, ci cu fiecare Cuvînt care vine de la Dumnezeu."* Prin ce trăim noi? Doar nu dacă ne luăm numai o parte din Cuvîntul lui Dumnezeu. Nu aşa a spus-o El. Este scris: „… din fiecare Cuvînt …" Noi trăim dacă mîncăm întregul Cuvînt. Cine se laudă că face parte dintr-o comunitate, se bazează pe firea omenească şi moare. Se spune: „Eu cred totul, pînă la …" Atunci mai sînteţi morţi. Aţi înţeles? Voi puteţi trăi doar dacă credeţi fiecare Cuvînt, nu cuvîntul unui preot, unui episcop, unui cardinal, ci aici este vorba despre Cuvîntul lui Dumnezeu, despre fiecare Cuvînt

care iese din gura lui Dumnezeu.

Cum ştim noi că este Cuvîntul lui Dumnezeu? EL îl pronunţă şi totodată îl confirmă. EL dovedeşte Cuvîntul Său ca adevărat. Dacă lucrurile stau aşa, înseamnă că mărturisirea voastră şi apartenenţa voastră de vreo comunitate, nu vă ajută în viaţă. Numai prin Cuvîntul Lui se poate trăi. Încălcarea unui singur Cuvînt a doborît toată omenirea! Conform Apoc. 22 fiecare încălcare de cuvînt aduce moartea. Numele este şters din Cartea vieţii, partea cuvenită de la Pomul vieţii se pierde. Deja scoaterea sau adăugarea unui cuvînt este suficient. Nu o frază întreagă un cuvînt. O oameni, înţelegeţi? Eu nu vorbesc numai celor ce şed aici, ci tuturor din lumea întreagă. Oameni din lumea întreagă, aţi înţeles despre ce este vorba? Despre fiecare cuvînt, fiecare frază, fiecare aliniat. Eva nu a crezut un singur cuvînt. Însă Dumnezeu a dovedit şi acest cuvînt. Dacă respectaţi fiecare Cuvînt, veţi trăi. A pune sub semnul întrebării un singur cuvînt, a adus moartea pentru toată omenirea. Acum se spune: *„Omul nu trăieşte numai cu pîine, ci cu fiecare Cuvînt al lui Dumnezeu.“* Fiecare cuvînt, aşa cum este scris. Sfînta Scriptură spune, că nici o tîlcuire proprie nu este admisă. Nimeni să nu încerce să tîlcuiască singur Cuvîntul. Dumnezeu este propriul Său interpret. EL face ceea ce a făgăduit. EL a zis: *„Să fie lumină! Şi s-a făcut lumină.“* EL a zis: *„O fecioară va naşte!“* Aşa s-a întîmplat. Tot ceea ce spune Dumnezeu, se împlineşte. Chiar dacă unii pun sub semnul întrebării învierea trupească, spunînd că oamenii au devenit praf şi cenuşă, iar trupurile lor s-ar fi transformat, totuşi sufletul lor trăieşte, iar Dumnezeu a zis: „EU îi voi învia.“ Iov a zis: *„Chiar dacă trupul meu va dispare, eu totuşi Îl voi vedea pe Dumnezeu.“* Orice cuvînt trebuie respectat, prin aceasta posedăm viaţa.

EL a dovedit că El este învierea şi viaţa atunci cînd l-a înviat pe Lazăr care era deja mort de cîteva zile un bărbat care era aproape de putrezire. Dacă un mort este pus chiar într-un sicriu închis ermetic, totuşi îl vor mînca viermii. Aţi observat ce a spus Iov: „Chiar dacă viermii vor mînca trupul meu …“ Moartea biruieşte trupul firesc natural, dar dacă Îl aveţi pe Hristos, atunci viaţa lucrează în voi şi voi veţi învia.

EL a înviat bărbatul despre care s-a zis: „El miroase deja.“ EL a dovedit cine este. *„EU sînt învierea şi viaţa.“* Cine ar putea să spună aşa ceva în afară de Dumnezeu? *„Eu sînt învierea şi viaţa. Cine crede în Mine, va trăi chiar dacă va muri.“* Credeţi aceasta? EL l-a înviat pe mort pentru a dovedi Cuvîntul Său ca adevărat. EL era Cuvîntul. În Evrei 4, 12 citim: *„Căci Cuvîntul lui Dumnezeu este viu şi lucrător, mai tăietor decît orice sabie cu două tăişuri: pătrunde pînă acolo că desparte sufletul şi duhul, încheieturile şi măduva, judecă simţirile şi gîndurile inimii.“* Ce a făcut EL pentru a dovedi că El este Cuvîntul? Atunci cînd Petru a venit la El şi s-a aşezat pentru a asculta, Isus i-a zis: *„Numele tău este Simon, fiul lui Iona.“* El nu putea să prezinte nimic. El era un pescar simplu. Biblia spune că el era neşcolit. El a devenit episcopul bisericii din Ierusalim. Isus i-a spus cine este el, i-a spus numele lui şi numele tatălui său. El a recunoscut că El este Cuvîntul, pentru că în Biblie scrie: *„Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica un prooroc ca mine.“* Mesia trebuia să fie un prooroc.

De la Maleahi pînă în timpul lui Isus şi Ioan Botezătorul nu se mai ridicase nici un prooroc. Patru sute de ani trecuseră fără nici un prooroc. Aici stătea acum un bărbat care punea Cuvîntul Său sub dovadă. El stătea faţă-n faţă cu un bărbat care era ales dinainte pentru viaţă. EL a zis: *„Numele tău este Simon, tu eşti fiul lui Iona. De acum înainte te vei numi Chifa (Petru).“* Faţă de cine a confirmat El Cuvîntul Său? De ce nu a făcut-o înaintea lui Caiafa? EL era Dumnezeu. EL ştia totul, chiar şi faptul că acest Caiafa nu va crede. Dar acest bărbat, Simon, era rînduit pentru viaţă. Asta El o ştia.

Cîteva zile mai tîrziu stătea un alt bărbat înaintea Lui, pe care l-a adus prietenul său de la o distanţă de 15 mile. Ei veniseră acolo unde se afla Isus, iar Isus s-a uitat la el. (EL era

Dumnezeu. EL ştia totul şi putea să deosebească totul.) Aceasta arăta că Cuvîntul Lui este adevărul, El a dovedit Cuvîntul Lui. Poate că cineva a zis: „Bărbatul acela este Cuvîntul.“ Răspunsul preoților a fost: „Bărbatul acela nu este Cuvîntul.“ Poate altcineva a spus: „Voi vedeți că este scris Domnul Dumnezeul nostru va ridica un prooroc ca Moise. Acesta este El. Ascultați de El!“

Isus i-a spus lui Natanael: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleşug.“* El a răspuns: *„Rabi, de unde mă cunoşti?“* Isus a spus: *„Înainte de a te chema Filip, te-am văzut sub smochin.“* EL ştia că el va crede. Natanael a spus: *„Rabi, Tu eşti Fiul lui Dumnezeu. TU eşti Împăratul lui Israel. TU eşti Cuvîntul!“* Isus a dovedit că El este Cuvîntul.

Uitați-vă la femeia de la fîntînă. Ea Îl aştepta pe Mesia. Ea nu stătea în legătură cu mulțimea, cu denominațiunile, etc. din timpul acela. Ea a urmărit şi a aşteptat Cuvîntul. Apoi cînd ea s-a întîlnit cu acest bărbat obişnuit care i-a zis: „Femeie, dă-Mi să beau!“, ea a zis: „Un moment!“ În inima ei poate s-a gîndit la ceva rău, pentru că ea era o femeie cu un renume rău. Ea a zis: *„Cum Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie Samariteancă? Iudeii, în adevăr, n-au legături cu Samaritenii.“* EL a i-a zis femeii: *„Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, şi cine este Cel ce-ți zice: ‚Dă-Mi să beau!' tu singură ai fi cerut să bei, şi El ți-ar fi dat apă vie.“*

Ea i-a zis: *„Doamne, n-ai cu ce să scoți apă, şi fîntîna este adîncă; de unde ai putea să ai dar această apă vie?“* EL a răspuns: *„EU nu vorbesc despre această fîntînă.“* Femeia poate s-a gîndit: „Acesta este un om ciudat.“ Ea a coborît găleata pentru a scoate apă. EL a zis: *„Apa pe care o dau Eu, va deveni un izvor care va curge înspre viața veşnică.“* Ea a zis: *„TU eşti un iudeu. Crezi că eşti mai mare decît părintele nostru Iacov care a săpat această fîntînă?“* EL era Dumnezeul lui Iacov. EL arăta ca un om obişnuit. Mai mult nu puteai să observi în exterior şi de aceea ea a zis: *„Eşti Tu oare mai mare decît părintele nostru Iacov, care ne-a dat fîntîna aceasta, şi a băut din ea el însuş şi feciorii lui şi vitele lui?“* Ea a mai zis: *„Voi vă rugați la Ierusalim, iar părinții noştri pe munte.“* EL a răspuns: *„Mîntuirea vine de la iudei. Voi vă închinați la ceea ce nu cunoaşteți. Noi ne închinăm la ceea ce cunoaştem.“* De la un iudeu se aşteaptă ca el să cunoască Cuvîntul şi însemnătatea sa. Fiți atenți în ce mod s-a străduit El să dovedească Cuvîntul Lui. EL i-a zis femeii: *„Du-te şi cheamă-l pe bărbatul tău.“* Ea a răspuns: *„Eu nu am bărbat.“* EL a zis: *„Tu ai răspuns drept, căci cinci bărbați ai avut, iar cel cu care trăieşti acum nu este bărbatul tău.“* Vedeți, ceva se întîmplase. Ceva a sărit la viață. Dacă nu ar fi fost de la început acolo şi nu ar fi posedat suportul alegerii dinainte, ea nu ar fi crezut cuvintele Lui. Preotul stătea acolo şi spunea: „EL îl are pe Belzebub.“ El nu avea nici un suport şi nici parte la viața veşnică. Voi posedați viața veşnică. Viața a fost destinată de la început pentru voi. Există un singur fel de viață veşnică, care este Dumnezeu. În voi se descoperă însuşirile Lui. EL s-a gîndit la voi şi v-a recunoscut. Înainte de întemeierea lumii erați deja în gîndurile Lui.

Deşi femeia era într-o stare păcătoasă iar preotul era un teolog învățat al Cuvîntului, el totuşi nu avea nimic în cer care să-l reprezinte. EL nu era în gîndurile lui Dumnezeu, însă această femeie era. Ea a zis: *„Doamne, văd că eşti prooroc.“* Mai mult El nu voia să audă. Ea a zis clar: *„Eu cred că Tu eşti un prooroc.“* Şi acum pricepem foarte puțin despre profeți, deşi este foarte tîrziu. *„Ştiu că are să vină Mesia. EL este Cuvîntul. Cînd va veni El, are să ne spună toate tainele inimii noastre. EL va face acelaşi lucru pe care îl faci Tu. Eşti Tu proorocul Lui?“* EL a răspuns: *„EU, cel care vorbeşte cu tine, sînt Acela.“* EL a dovedit Cuvîntul Său şi a dovedit că El este. Dumnezeu era în Hristos şi a împăcat lumea cu Sine. Dumnezeu este Cuvîntul. EL a liniştit furtuna încît valurile s-au aşezat. Proorocia lui Isaia a fost confirmată: *„Îl vor numi Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veşniciilor, Domn al păcii.“* EL a înmulțit pîinea şi peştii. EL, Fiul născut din fecioară, confirmă Cuvîntul. Toată Scriptura trebuia împlinită. EL

confirmă Cuvîntul că El este Iehova care se descoperă. EL a fost începutul creațiunii lui Dumnezeu Dumnezeu în creațiune. Dumnezeu devenise o parte integrantă a creațiunii şi a locuit în aceasta. EL a fost începutul creațiunii lui Dumnezeu. De atunci El i-a făcut pe mulți fiii Lui. EL a înmulțit peştii. EL este Cuvîntul şi confirmarea Cuvîntului.

În vremea aceea El a intrat în casa lui Iair, pe care l-am putea numi credincios-cu-limită. EL voia să-L creadă pe Isus, dar nu era dispus să se dezlipească de comunitatea lui, pentru că se ştia că fiecare care va crede în El va fi dat afară din comunitate. Fiți puțin atenți. Eu cred că Isus ştia deja cînd a traversat lacul, pentru că El ştia toate lucrurile. Fiica lui era foarte bolnavă, părăsită de medici şi aproape de moarte. Acum venise momentul hotărît pentru lucrare. Poate că acest moment a venit pentru voi astăzi. Timpul pentru a lucra a sosit şi pentru voi. Poate sînteți grav bolnavi. Poate ați fost luminați despre ceea ce ați făcut greşit. Dumnezeu vă pune sub presiune. Timpul pentru a lucra a sosit.

Iair a venit şi a căzut la picioarele lui Isus în public. Ce pas pentru un cărturar care vine la cineva, despre care nu se relata că El s-ar fi dus la vreo şcoală. Un bărbat care domina toată teologia, vine la un bărbat care este respins de toți un bărbat care era privit ca cel mai neacceptabil pentru ei. Iertați-mi exprimarea. Dar voi ştiți că ei L-au tratat ca pe unul care tulbură ordinea publică în timpul acela. Aceasta era părerea unei mase largi. Ei au zis: „Acest om şi-a pierdut mințile.“ Dar aici a venit unul care avea toate cunoştințele, la cel despre care se credea că şi-a pierdut mințile. El a fost forțat să facă aceasta.

Dar fiți atenți acum! Cîteodată sînteți puțin răniți, însă un şoc ne poate trezi. EL s-a îndreptat înspre camera unde se afla această fiică decedată de cîteva ore. Ei erau pregătiți s-o îmbălsămeze. Ea se afla probabil într-un sicriu, înconjurată de oameni cu flori. Era o tradiție veche în timpul acela.

Eu vreau să-l compar pe Iair cu un predicator fin pe care îl iubeau şi îl stimau toți. Eu pot să vă arăt că el L-a crezut în inima lui pe Isus, dar pentru el era greu să ia o decizie pentru Isus, altfel şi-ar fi pierdut slujba. Lui îi era greu să se decidă din cauza prestigiului pe care l-a avut la oameni. Ei ar spune: „Ştiți că Iair a devenit un fanatic? El s-a dus la proorocul acela fals, da, asta a făcut el.“ Deşi ei au văzut minunile făcute de proorocul din Galilea care era cunoscut şi sub numele Isus din Nazaret, ei totuşi ziceau: „Aşa ceva noi nu credem.“ Se aude ca o hulă. Dar aşa s-a întîmplat atunci ca şi astăzi. Aşa va rămîne. El a mai zăbovit un pic, dar a venit timpul cînd el a fost constrîns să se ducă acolo. El s-a dus în primul rînd la Isus, a căzut la picioarele Lui şi a strigat: „Rabi! Rabi!“

Ştiți voi despre ce este vorba? domnie, averi. Mulți oameni Îl doresc pe Isus ca Vindecătorul lor, dar nu vor să-L recunoască ca Domn.“ „Domn“ înseamnă stăpîn. Poate veți spune: „Doamne, salvează-mă, dar lasă-mă să fac ce vreau. Nu te amesteca în treburile mele. TU poți fi Mîntuitorul meu, dar nu Domnul meu.“ Dar El vrea să fie mai întîi Domnul tău şi apoi Mîntuitorul tău. El a spus: „Rabi (Învățătorule), fiica mea cea mică, singurul meu copil a fost abandonată de medici. TU ştii că preoții şi ceilalți spun că Tu eşti un fanatic. Dar Rabi, Tu ştii că eu cred în Tine. Eu cred în Tine, pentru că Tu ai darul deosebirii. Vino şi pune mîna Ta peste ea, atunci ea se va scula din nou. Spune-mi ce trebuie să fac şi am să fac.“ Astfel se pun lucrurile în mişcare. El a zis: „Eu vin.“

Cîteva ore mai tîrziu a venit cineva cu cenuşă pe cap, aşa cum era obiceiul atunci, şi a zis: „Nu mai insista pe lîngă Rabi, fiica ta este deja moartă.“ Isus s-a uitat la el. Ce se întîmplase? EL i-a promis lui Iair că se duce. Acum trebuia să se ducă să împlinească promisiunea. Amin! EL a spus: „Crede numai şi vei vedea slava lui Dumnezeu!“ EL ştia ce face. EL a spus: *„Eu nu fac nimic decît ceea ce Îmi arată Tatăl să fac.“* LUI i se arătase ce se va întîmpla.

Cînd a intrat El în casă, a găsit o mulțime îndoliată. EL i-a rugat să meargă afară. Apoi s-a

îndreptat înspre fata decedată. Ei au avut toţi milă de Iair din cauza fiicei sale. Isus însă a zis: „Liniştiţi-vă, voi faceţi prea multă vîlvă. Fata nu este moartă, ea doarme numai.“ Cînd au auzit aceasta, ei au rîs de El şi s-au gîndit probabil: „O, acest prooroc fals şi înşelător al mulţimii. Fata este doar moartă. Asta a confirmat-o medicul. Noi am îmbălsămat-o şi am culcat-o acolo. Ea este moartă. Iaire, tu ai vorbit despre El. Cum stau lucrurile acum?“ Ştiţi ce a spus El? EL le-a poruncit să părăsească încăperea, pentru că în mijlocul unei astfel de necredinţe, El nu putea să facă nimic.

EL i-a spus lui Iair: „Dacă ai putea crede, ai vedea slava lui Dumnezeu.“ EL a vorbit Cuvîntul. Acum era pe cale să-l confirme. Însă totul era în contradicţie cu ştiinţa şi cu priceperea omenească. Ea era moartă şi îmbălsămată, aşa cum era obiceiul. Morţii urmau să fie îngropaţi foarte repede.

Aşa s-a întîmplat cu Anania şi Safira. Abia fusese îngropat Anania, şi deja a intrat Safira înăuntru. Amîndoi au fost duşi afară şi îngropaţi. Dacă mureau oameni, ei erau îmbălsămaţi.

Fata aceasta era pregătiă pentru îngropare. Ei îl mai aşteptau numai pe tatăl ei, pentru ca el s-o mai vadă o dată înainte de îngropare. Cînd a intrat, Domnul a zis: *„Ea nu este moartă, ea doarme doar.“* Poate că ei s-au gîndit: „Aici putem vedea că El şi-a pierdut minţile.“ Dar ce a făcut El? EL a spus deja că ea doarme numai. EL trebuia să confirme Cuvîntul Lui. EL nu putea să facă aceasta în mijlocul mulţimii. De aceea El a zis: „Depărtaţi-vă!“ Noi putem să ne închipuim cum a vorbit El apoi cu Iair: „Tu tot mai crezi?“ „Da, Doamne.“ „Vino şi tu Petre cu soţia lui Iair, Iacov şi Ioan.“ Ei au intrat la fată în cameră. EL i-a luat mîna şi a zis cuvintele: „Fiică, trezeşte-te.“ Astfel El şi-a confirmat Cuvîntul. Ea a dormit numai. Este adevărat? EL a dovedit Cuvîntul Său şi în faţa necredinţei lor, înviind pe această fată. Ea dormise doar. Aşa a confirmat-o El.

În acelaşi fel va proceda El cu fiecare credincios adevărat în ziua aceea, pentru că El a promis aceasta în Cuvîntul Său. „Toţi care sînt în Hristos, Îl vor vedea pe Dumnezeu.“ Acei ce sînt în Hristos. Ce făcuse această fiică iudeică? Eu vreau să mă refer şi la acest Cuvînt, pentru că „omul nu trăieşte numai cu pîine.“ De ce a înviat-o Isus pe această tînără iudeică? EL ştia că ea nu este moartă. Vedeţi, aceasta este alegerea dinainte s-a întîmplat în acelaşi mod ca şi cu Lazăr.

Sigur au murit multe fete mici în ziua aceea. Dar El nu a vorbit nici un Cuvînt către ele. EL ştia că această fiică are viaţă veşnică. EL nu le-a înviat pe celelalte. Vedeţi, cînd El a venit din Ierihon, poate ei L-au batjocorit spunînd: „TU înviezi morţii? Spune-mi dacă Tu înviezi morţi? Noi avem un cimitir plin. Vino şi înviază-i!“ EL nu i-a băgat în seamă. EL ştia: EL era Cuvîntul.

Fiţi atenţi! Ea dormea numai. EL ştia că tatăl fetei va veni. EL ştia că fetiţa aceasta iudeică doarme numai. Cei drepţi nu mor. Isus a venit pentru a-i elibera pe cei drepţi. Eliberare înseamnă răscumpărare a-i aduce înapoi în starea în care au fost la început. EL nu a putut să-i răscumpere pe cei necredincioşi, pentru că ei sînt prea învăţaţi şi au titluri academice. EL nu i-a putut răscumpăra pentru că ei nu sînt de răscumpărat. Ei trebuie să se ducă la locul lor de destinaţie. Prin ştiinţa Lui dinainte, El ştia că Lazăr va ieşi din mormînt. EL ştia că fiica această tînără posedă viaţa veşnică. Ea nu era moartă, ea dormea doar. Dacă lucrarea noastră pe pămînt este isprăvită şi nu trăim pînă în ziua venirii Lui, totuşi noi nu murim noi dormim doar. EL a dovedit aceasta. EL o va dovedi din nou. Chiar dacă viermii vor mînca trupul meu, eu totuşi mă voi trezi în chipul făcut după asemănarea Sa.

EL a confirmat toate cuvintele Sale toate cuvintele Sale. Gîndiţi-vă numai. Toate CUVINTELE SALE! Voi eraţi Cuvîntul Lui. EL era Cuvîntul şi voi sînteţi o parte a Cuvîntului Său. Voi sînteţi aici ca să vă ocupaţi locul vostru în viaţă. Voi aţi înţeles aceasta? EL ESTE CUVÎNTUL! Înţelegeţi voi aceasta?

În timpul lui Luther, trupul Lui era în stadiul picioarelor. În timpul lui Wesley pînă la brîu, iar în timpul mişcării penticostale pînă la umeri. Vedeţi ce vreau să spun? EL este Capul. În timpul acesta noi avem parte de Cuvîntul Lui, pentru că noi sîntem crescuţi în El ca mădulare, însă nu ca picioare sau umeri, ci gîtul. Este corect aşa? Gîtul este partea trupului care se leagă cu Capul.

Pe cei ce dorm în Hristos, îi va aduce Hristos cu Sine. Trîmbiţa lui Dumnezeu va răsuna, iar morţii în Hristos vor învia mai întîi. Aşa este? Voi aţi devenit o parte a Cuvîntului. Voi aveţi parte de El şi o dovediţi acceptînd Numele Lui. Voi aţi primit locul vostru, aţi fost botezaţi în Numele Lui în trupul Său, printr-un singur Duh. Noi am fost botezaţi cu toţii printr-un singur Duh în trupul Său. Voi sînteţi în aceeaşi poziţie. El nu schimbă niciodată planul Lui.

Cîţi dintre voi cred că Biserica primară era în El? Cine crede aceasta? Cum au fost ei botezaţi? Desigur. EL este Dumnezeul neschimbător, asta am dovedit-o. Noi am putea rămîne aici pînă la miezul nopţii ca să dovedim aceasta. Neschimbător. Voi sînteţi o parte din El, sînteţi în El, pentru că voi eraţi în gîndurile Lui deja înainte de întemeierea lumii. EL v-a chemat. Biblia spune că toţi ale căror nume nu sînt scrise în cartea vieţii Mielului de la întemeierea lumii, se vor închina fiarei, Antihristului denominaţional, care se va ridica pe pămînt în chipul fiarei romane şi al tabloului fiarei, al consiliului mondial bisericesc. Numele vostru nu a fost scris în timpul unei evanghelizări sau treziri, ci înainte de întemeierea lumii. Pe toţi ceilalţi îi va înşela Antihristul. Mat. 24, 24 spune că Antihristul din zilele de pe urmă se va asemăna foarte mult cu autenticul, încît ar înşela chiar şi pe cei aleşi. Dumnezeu v-a ales dinainte de întemeierea lumii. Numai acei vor fi înşelaţi, ale căror nume nu au fost scrise în cartea vieţii.

Daniel a vorbit despre un timp în care cei înţelepţi din popor îi vor atenţiona pe mulţi. Despre aceasta ar fi mult de vorbit. Fiţi atenţi ce este scris: *„Şi pe acei pe care i-a hotărît mai dinainte, i-a şi chemat; şi pe aceia pe care i-a chemat, i-a şi socotit neprihăniţi; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniţi, i-a şi proslăvit.“* Voi trăiţi partea voastră pînă la desăvîrşirea călătoriei voastre. Dumnezeu v-a dăruit har. Voi Îi aduceţi mulţumirea prin faptele voastre. EL a dovedit faptul că ştie toate lucrurile dinainte El, Fiul născut din fecioară. EL ştia unde se află peştii în mare, ştia unde se afla Petru şi ceilalţi ucenici care nu au pescuit nimic. Cuvîntul Său a fost confirmat. Aşa este? EL ştia toate lucrurile.

Atunci cînd trebuia să plătească impozitele, a dovedit că posedă toate lucrurile. EL ştia unde se afla peştele care avea moneda necesară în gură. Cineva a lăsat să cadă moneda, iar peştele a înghiţit-o. Isus i-a zis lui Petru: *„Du-te şi aruncă undiţa şi scoate moneda din gura peştelui şi plăteşte impozitul.“* Da, vulpile au vizuinile lor, păsările cerului cuiburile lor, însă El avea Cuvîntul. EL a dovedit aceasta. EL confirmă întotdeauna Cuvîntul Său. Acelaşi lucru îl face El acum. EL a confirmat în fiecare generaţie Cuvîntul Său în acelaşi fel. EL a înviat a treia zi din morţi şi a confirmat Cuvîntul Său, pentru că un prooroc a zis: *„Eu nu voi admite ca Sfîntul Meu să vadă putrezirea, nici ca sufletul Lui să intre în împărăţia morţii.“* A treia zi, înainte de putrezire care începe după 72 de ore, El a înviat. EL nu a rămas trei zile şi trei nopţi pline, pentru că proorocul a zis: *„EU nu voi admite ca Sfîntul Meu să vadă putrezirea.“* EL a confirmat Cuvîntul Său. EL i-a vindecat pe bolnavi şi pe paralizaţi pentru a confirma Cuvîntul Său, pentru că aşa a proorocit proorocul Isaia şi alţi profeţi (cap. 35, 3-6).

EL L-a trimis pe Duhul Sfînt în ziua de Rusalii şi a dovedit astfel Cuvîntul Său (Ioel 2, 28-29). *„După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii şi fiicele voastre vor prooroci, bătrînii voştri vor visa visuri, şi tinerii voştri vor vedea vedenii. Chiar şi peste robi şi peste roabe, voi turna Duhul Meu, în zilele acelea.“* EL a dovedit aceasta prin revărsarea Duhului Său cel Sfînt. Înainte ca El să se despartă de ucenicii Săi, El a zis: „Să ştiţi: Eu vă trimit făgăduinţa Tatălui Meu, voi însă să rămîneţi în oraşul Ierusalim pînă veţi fi umpluţi cu putere.“ Aici o aveţi. EL a făcut-o. EL a trimis Duhul pentru a confirma Cuvîntul Său în continuu.

Observați ce a zis El. A împlinit El acest Cuvînt? Bine, noi citim din Marcu 16: *„Duceți-vă în toată lumea, şi propovăduiți Evanghelia la orice făptură.“* Cît de departe? În toată lumea. La cine? La toată creațiunea. „Cine va crede şi se va boteza, va fi mîntuit, cine nu va crede, va fi condamnat. Şi aceste semne vor urma celor ce cred.“

În Ioan 14, 12 El a zis: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în mine, va face şi el lucrările pe care le fac Eu.“* Este necesar acelaşi Duh care era în El, pentru a face aceleaşi lucrări. De ce? Duhul a venit pentru a descoperi Cuvîntul viitor al făgăduinței. Vedeți, El s-a îngrijit pentru toate. EL ştia că aceste lucruri se vor întîmpla. EL a vorbit despre desfăşurarea celor şapte epoci ale Bisericii. Noi am trecut prin aceste teme cu Luther şi Wesley şi am privit împărțirea timpului aici în comunitate. Domnul a desenat-o aici înaintea noastră pe tablă. EL a arătat-o, a venit personal şi a confirmat-o după 1900 de ani ca adevărat. Noi sîntem la sfîrşitul epocii bisericii Laodicea.

EL a făgăduit în Luca 17 că Fiul omului se va descoperi în zilele de pe urmă, cînd starea lumii va fi ca în zilele Sodomei. A făcut El aceasta? Trebuia să se împlinească aceasta? Altfel nu este posibil. Fiți atenți! El a venit în trei denumiri „Fiul omului“ (ca prooroc), „Fiul lui Dumnezeu“ (Duhul), „Fiul lui David“ (împărăția de o mie de ani). În legătură cu Cuvîntul Său propriu, El a voit să se descopere ca Fiu al omului. Nu ca Fiul lui Dumnezeu, ci ca Fiul omului vrea să se descopere într-un alt fel. Aceasta ne aduce la Cuvîntul din Maleahi. Fiul omului se descoperă singur. Nu într-o denominațiune pe care am avut-o în decursul epocilor, ci El voia să se descopere ca Fiu al omului şi să-l confirme pe Maleahi: *„EU vă voi trimite pe proorocul Ilie, înaintea zilei celei mari şi înfricoşate.“* EL va întoarce inimile copiilor la credința părinților apostolici, departe de orice denominațiune, înapoi la Cuvîntul original pentru a scoate în zilele de pe urmă pe Biserica-Mireasă, conform făgăduinței Lui.

„Spre seară va fi lumină.“ Nu în timpul zilei înnorate urma să apară lumina. *„Este o zi binecunoscută Domnului fără zi şi noapte, dar spre seară se va arăta lumina.“* Trupul lui Hristos se formează. Acelaşi Cap care era la început este şi acum la sfîrşit. S-a făcut lumină acum spre seară. O, eu mă simt aşa de bine, încît aş dori să cînt.

Fratele Branham cîntă o strofă din cîntarea: „Va fi lumină spre seară.“

Fiul omului se descoperă pe sine în aceeaşi putere ca atunci. Nu într-o epocă a neprihănirii sau a sfințirii şi a celorlalte lucruri, ci Fiul omului însuşi. Fiul omului este Cuvîntul, iar Cuvîntul este mai ascuțit ca o sabie cu două tăişuri care pătrunde şi deosebeşte gîndurile inimii. Vedeți, EL este în acelaşi chip în care a fost la început, în stîlpul de foc, dovedind Evrei 13, 8: *„Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci.“* Ce înseamnă Isus Hristos acelaşi ieri? Acesta era Hristos cu Moise în pustiu. Cîți ştiu că Biblia relatează aceasta? *Astăzi* înseamnă Hristos din timpul cînd vorbea apostolul Pavel în timpul Noului Testament. Credeți aceasta? Apoi Fiul omului, acelaşi Hristos în zilele de pe urmă.

Fiți atenți ce scrie în Ioan 14, 12: *„... va face şi el lucrările pe care le fac Eu“,* şi în celelalte texte. Ce face El?

EL este acum aici. Nu ca să confirme epoca lui Luther sau Wesley, a baptiştilor sau a penticostalilor. Noi am trecut prin toate aceste teme şi am dovedit-o cu Biblia şi cu istoria Bisericii. Ce este acum? Este epoca Fiului omului care se descoperă pentru a aduce toate acestea la viață şi să împlinească Cuvîntul, pentru că nimic nu poate rămîne neîmplinit. Este adevărat şi noi o vedem.

Gîndiți-vă, totul s-a întîmplat în acelaşi mod ca la început. Aceasta nu s-a confirmat doar în locul acesta, ci este cunoscut acum şi în lumea ştiinței. Ei trebuie să admită că este adevărat. Dr. George Lacy, şeful F.BI. din S.U.A. - secția „Amprente digitale şi documente“, a spus: „Lumina a atins lentila.“ El a zis: „Eu personal am numit-o mai întîi psihologie.“ El a trebuit să

admită: „Domnule Branham, lentila nu poate fi influențată psihologic. A trebuit să fie acolo.“ Ce este? O mărturie.

Deja acum cîțiva ani stîlpul de foc era în coroana pomului. Vocea mi-a vorbit din vîrtejul de vînt: *„Nu fuma şi nu bea, pentru că la vîrsta maturității este pregătită o lucrare pentru tine.“* Oamenii ziceu: „Băiatul şi-a pierdut mințile.“ Mama mea a vrut să cheme medicul. Eu eram aşa de nervos. Dar ce era? El s-a pogorît apoi aici la rîul Ohio şi a spus: *„Aşa cum a fost trimis Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos pentru a-i pregăti pe oameni, iar Cuvîntul să fie descoperit, aşa vei fi tu trimis cu un mesaj înaintea venirii viitoare a lui Isus Hristos.“* Medicul şi alții ziceau că mi-am pierdut mințile. După aceasta ei au vrut să mă excludă din comunitate, pentru că eu nu vroiam să recunosc dreptul femeilor de a predica şi nu eram de acord cu multe alte lucruri nebiblice. Cineva a zis: „Tu vrei să pleci şi să predici şi din aceasta să rezulte o trezire în lume?“ Eu am răspuns: „Nu eu, ci El a făgăduit.“

Apoi ei au zis: „Billy, tu ai avut un vis groaznic.“ Apoi le-am spus: „Aici este legitimația mea de predicator. Eu nu mai aparțin de voi.“ Eu cred ceea ce mi-a spus Domnul şi El a dovedit-o. Aceasta este partea cea bună. EL a dovedit-o. EL a dovedit Cuvîntul Său prin Cuvînt, pentru că El este Cuvîntul. Cuvîntul cunoaşte şi descoperă tainele inimii. EL va avea o Biserică-Mireasă pregătită în zilele din urmă. „Frate Branham, cum va face El aceasta?“ Eu nu ştiu cum. Dar El a spus-o. EL va confirma pe cei chemați afară din toate denominațiunile. Aşa este. Este pasărea pestriță care este stropită cu sîngele Lui. Toate celelalte păsări s-au strîns împotriva Lui (Ier. 12, 9). Această pasăre stropită este respinsă şi disprețuită. În contextul acesta doresc să mă refer la Gen. 14, vers. 1. Acolo ni se relatează ce s-a făcut cu păsările. Ei au luat două una a fost ucisă, iar cea vie a fost înmuiată în sîngele celei ucise pentru curățirea celor leproşi. Sîngele strigă: *„Sfînt, sfînt, sfînt este Domnul.“* Partea a doua din noi, adică Isus Hristos, a fost ucis. Sîngele Lui a venit peste noi. Acest sînge strigă: *„Sfînt, sfînt, sfînt este Domnul.“* Eu sînt aşa de bucuros pentru că numele meu este scris în carte. Nu aici pe pămînt, ci acolo. Nu din pricina unui berbec jertfit, ci din pricina Mielului.

Prima înviere va avea loc. EL va confirma şi aceasta. Este adevărat, El va confirma totul. Răpirea Bisericii-Mireasă va avea loc. Cum se va întîmpla aceasta? Asta nu ştiu. EL va împlini aceasta. Cuvîntul Lui este adevărat. Împărăția de o mie de ani va veni. EL va dovedi aceasta, aşa o spune Cuvîntul Lui. Un cer nou şi un pămînt nou va veni. EL va face aceasta pentru că Cuvîntul Lui o spune. Aşa este. Numai acei ce au parte de Cuvîntul Lui primesc partea şi poziția lor conform acestui Cuvînt în această epocă. Ei sînt acei ce vor fi acolo.

EL este Cuvîntul. Ce este o femeie? Chipul după asemănarea bărbatului. Ce este Biserica? Chipul Cuvîntului. Numai credincioşii adevărați ai Cuvîntului Său vor fi acolo. Ei Îl recunosc, cred Cuvîntul, iar Dumnezeu le ajută ca să-l dovedească. Aşa este şi este adevărat. Credeți acum? Dacă credeți, atunci întindeți-vă prin credință după El şi atingeți poala hainei Lui, pentru că El trece pe lîngă voi. EL va dovedi că El este acelaşi ieri, azi şi în veci. EL a zis: „Iată, eu sînt cu voi în toate zilele pînă la sfîrşit.“ Conform Evrei 4, 15 El este Marele Preot care simte cu slăbiciunile noastre. Credeți aceasta? Întindeți-vă şi atingeți-L pe Domnul. EL este prezent întotdeauna. „Iată, Eu sînt cu voi în toate zilele …“

Priviți la epocile Bisericii! Cercetați toate lucrurile! Țineți tare de ceea ce este bun. Cine face parte dintr-o comunitate şi nu crede că El este acelaşi ieri, azi şi în veci, acelaşi în fiecare mod, atunci despărțiți-vă de aceasta. Cercetați totul! Noi mărturisim că El a înviat din morți. Nu eu am spus aceasta Cuvîntul o spune.

Ei au mărturisit: *„EL a înviat din morți.“ „EL este acelaşi ieri, azi şi în veci.“* Credeți voi asta? EL a făgăduit că toate aceste lucruri se vor întîmpla în zilele de pe urmă şi că Fiul omului se va descoperi.